

MŪSU LIETUVA

NR. 5 (1640) SEMANÁRIO - 1980 M. VASARIO - FEVEREIRO 7 d. 8,00 Cr.
Rua Juatindiba, 20(28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, tel. 273-03-38

Sovietai pajudėjo

Prieš 40 metų sovietiniai tankai riedėjo į vakarus, užimdami Lietuvą, Latviją ir Estiją. Tada Kremlius skelbė tai daras baltiečių gerovei, nes jiems gresia hitlerinės Vokietijos pavojus. Vėliau tos pačios Sovietų Sąjungos tankai riedėjo Čekoslovakijon taip pat jos gyventojų "gerovei". O Vengrijos kompartijos vadovybė tuos tankus pakvietusi kaip gelbėtojus nuo liaudies priešų. Dabar ta pati istorija kartojasi su Afganistanu: esą ir jo vyriausybė kvietusi pagalbą. Koks nepaprastas sovietų "idealizmas" — eina gelbėti tautų, kurioms gresia koks nors pavojus! Taip vaizduojami sovietiniai žygiai komunistinėje propagandoje. Tie, kurie akiai gyvena komunistine ideologija, tiki tuo Kremliaus "idealizmu". Tokiems žmonėms net ir didžiausia sovietų niekšybė atrodo geradarybė, nes jie yra vienos spalvos žmonės, būtent, raudonos. Tai aklo tikėjimo žmonės, kuriuos taip lengvai ir baisiai apgaudinėja Kremliaus propaganda. Keisčiausia, kad tokių tarpe yra ir lietuvių. Kai Lietuva buvo sovietų okupuota 1940 m., suklaidinti raudonieji lietuviai išeiviai laikė tai geradarybe, pažanga ir telkė pagalbą sovietiniams daliniams, šelpė rusus, o kai vakaruose atsirado Lietuvos žmonės, imperialistinių sovietų nuskriausti ir išguiti, vadino juos "fašistais", "karo nusikaltėliais" ir pan. Tuo būdu jų lūpomis kalbėjo Maskva.

SOVJETAI šiuo metu vėl pajudėjo, bet jau kitame fronte. Juos ir vėl liaupsina ištikimieji komunistai, nes kartojasi ta pati "geradarybė", kuri iš tikrųjų yra smūgis vakariečiams labai jautriame fronte. Kai sovietiniai tankai riedėjo į Baltijos valstybes, vakariečiai nesijaudino, nes mažai tepalietė jų interesus, bet dabar Afganistano atveju jau kilo didelis susirūpinimas. Mat, čia slypi vakariečių kraujas — nafta. Turint savo rankose Afganistaną, belieka vienas žingsnis į Iraną ir kitus naftos kraštus. Netolima patirtis jau parodė, kad kas valdo pasaulio naftą, valdo ir pasaulį. Tiesa, yra naftos išteklių ir kitose pasaulio srityse, tačiau daug mažesniais kiekiais, kurių nepakanka moderniajai pramonei ir ypač kariuomenei. Tai gerai mato sovietai, kurie nuo pat revoliucijos pradžios svajoja užvaldyti pasaulį. Jų žygs tad išplaukia iš komunistinės ideologijos, vykdomos politinėmis ir karinėmis priemonėmis. Jei amerikiečiai su savo technologija ryžosi užkariauti Mėnulį, tai sovietai tęsė ir tebetęsia Žemės užkariavimą. Helsinkio aktu Sov. Sąjunga užsitikrino savo sienų saugumą vakaruose, kad galėtų savo pajėgas panaudoti kituose frontuose. Vadinamasis atolydis jiems buvo reikalingas vakariečių budrumui sumažinti ir tuo būdu pasiruošti staigiems smūgiams.

NAUJUOJU smūgiu Afganistano fronte vakariečiai buvo užklupti. Jie vis kalbėjo apie atolydžio politiką, ginklų apribojimą, kultūrinį bendradarbiavimą, taikos išlaikymą pasaulyje ir t.t. Vakariečių nepamokė nei Baltijos valstybių, nei Čekoslovakijos, nei Vengrijos, nei kitų kraštų užgrobinimas. Jie vis tikėjo gera sovietų valia, jų taikos noru. Tasai tikėjimas šiuo momentu yra sukrėstas, bet ar pakankamia giliai? Galimas dalykas, kad po metų kitų, jei sovietai vėl ims čiulbėti apie taiką be

Juozas B. Laučka, naujai išrinktas Ateitininkų Federacijos vadas.

Nuotr. P. Ažuolo

Visame PASAULYJE

VATIKANAS oficialiai pranešė, kad pop. Jonas Paulius II š.m. liepos mėnesį lankysis Brazilijoje. Apsilankymas bus dvasinio pobūdžio ir tik sostinėje Popiežius bus priimtas oficialiai, kaip valstybės galva.

GUATEMALA — Gruodžio 31 d. į Ispanijos ambasada įsiveržė policija ir padegė atstovybe. Susišaudyme ir gaisre žuvo 39 asmenys, kurių tarpe ir 9 pasiuntinybės tarnautojai ispanai. Ispanijos ambasada taikiai buvo užėmusi indijų grupė. Šie protestavo prieš Guatemalos valdininkų ir policijos prievartavimus jų provincijoje. Vienintelis išlikęs gyvas indijus buvo pagrobtas iš ligoninės. Ispanijos valdžia nutraukė diplomatinis ryšius su Guatemalos valstybe.

lydį, vakariečiai užmirš Afganistano atvejį ir vėl nusiramins, juoba, kad jų sujudimas nėra labai intensyvus. Ligšioliniai bandymai paspausti Sov. Sąjungą javų ir technologinių reikmenų eksporto sumažinimu yra tokie švelnūs ir nedrąsūs, kad sovietai gali tik šypsotis. Kol jie nepamatys ir nepajus karinės vakariečių jėgos, nesitrauks iš užimtų pozicijų ir toliau plės diktatūrinę savo imperiją. Vakariečių pusėje glūdi didelė ekonominė ir karinė jėga, kurią pažadinti gali tik pakankamai dideli sovietų smūgiai į gyvybines pozicijas. Viena tokių pozicijų yra Afganistanas bei visa tenykštė sritis. Pastarasis sovietų smūgis dar kartą atvėrė vakariečių akis. Yra pagrindo manyti, kad vakariečiai po tiek daug pamokų nebeužsnūs akivaizdoje pavojaus, kuris paliečia juos jau tiesiogiai ir sakyte sako: "Hannibal ad portas" (Hanibalas jau prie vartų).

SEMENARIOO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
 Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$.300,00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 8,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol.

Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol.

Į tolimus kraštus 30 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr.1.500,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunėios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr.50,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija-neatsako

Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leideju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

REIKIA NARSIAU KOVOTI

Tomo Venclovos pasisakymai

aktualiaisiais klausimais

Spalio 22 d. į Otavą buvo atvykęs Tomas Venclova. Kanados lietuvių bendruomenė pakvietė jį padaryti pranešimus Hamiltono ir Toronto lietuviams.

Kalbėdamas Toronte, jis iš pradžių papasakojo apie save. Per dvejus su puse metų aplankęs 24 valstybes. Prisiminė savo gyvenimą Lietuvoje. Pagal kilmę jam būvę lengviau disidentu būti.

Atpasakojęs jo pasisakymus apie savo veiklą Lietuvoje, išvažiavimą į Vakarų ir šeimos padėtį, „Tėviškės Žiburių“ bendradarbis pateikia Toronte į jo pranešimą susirinkusių lietuvių jam išskeltuosius klausimus ir T. Venclovos atsakymus.

Pasikalbėjimas su klausytojais vyko šitaip:

Klausimas. Kaip elgtis su okupantu: ar reikia su jais gyventi geruoju, kartais ir nusilenkti, nes jeigu juos užpykimsime, tai jie gali visą lietuvių tautą išvežti, kaip kad išvežė 3 mil. Krymo totorių, ar neturėti jokios švelnios kalbos su jais ir laikytis griežtai?

Atsakymas. Pirmiausia aš nesu matęs spaudoje (nebent komunistų) tokių pasisakymų, kad su okupantais reikia gyventi gražiuoju. Lietuvos disidentams ir pogrindininkams dažnai būna pasakoma: jeigu labai karštai kovosite, triukšmausite, tai visai tautai gali būti dideli nuostoliai, visi galite būti sunaikinti. Mano manymu, šiuo metu to pavojaus nėra.

Tie kitų tautų išvežimai buvo Stalino laikais, karo aplinkybėse, kai politinė padėtis buvo visiškai kitokia negu dabar. Krymo totoriai yra didelė rakštis sovietų imperijai. Tiesa, jie buvo išgabenti, apie pusę jų žuvo, bet, būdama mahometoniška tauta, yra labai gabi, vaisli — ji vėl grįžo į seną padėtį. Jie dabar net gausesni, negu buvo anksčiau Kryme, ir tautiškai stipresni. Jie nepaprastai aktyviai kovoja už sugrįžimą į Krymą. Jų likimas, mano manymu, mūsų tautai bent šiuo laiku negresia, net jeigu mes ir labai karštai kovotumėm. Reikia nebijoti skleisti bei plėsti disidentinį sąjūdį ir pogrindžio spaudą. Blogiau nuo to nebus. Bus tik geriau.

Kalbant apie Vakarų pasaulyje gyvenančius lietuvius ir jų visuomeninę veiklą, reikia pabrėžti, juo narsiau ir kiekiau kalbėsime, nenusileisime, juo bus geriau.

Kitas klausimas, ar reikia palaikyti ryšius su Lietuva. Ar kartais mes, per daug kietai pasisakydami, neužkertame tų ryšių galimybių. Dalykas labai jautrus, slidus ir labai įdomus. Į tai galiu atsakyti, kad aš esu už tą ryšį, kiek jis padeda Lietuvai ir lietuvių tautai, bet netarnauja okupaciniam režimui. Mano manymu, nebūtų taip jau sunku surasti tokios veiklos metodų padėti Lietuvai ir lietuvių tautai, nepatarnaujant okupaciniam režimui. Kalbant apie keliones į Lietuvą, manau, kad nerekomenduotina vykti į Lietuvą žmonėms, kurie čia eina oficialias pareigas lietuviškoje veikloje, arba tiems, kurie Lietuvoje dėl kurių nors priežasčių galėtų būti suimami. Kitiems vykti į Lietuvą rekomenduočiau. Reikia aplankyti gimines ir pasistengti, kad tas nuvykimas būtų naudingas ir platesniems Lietuvos sluoksniams. Yra daugybė metodų. Galima nuvežti knygų, laikraščių ar kai kurių iškanpų. Jeigu juos konfiskuos, tai dėl to niekam blogo neatsitiks. Daug ką galima ir gyvu žodžiu pasakyti.

Tomas Venclova dabar gyvena Chicagoj. Iš jo buvo atimta Sovietų Sąjungos Pilietybė.

Klausimas. Ar turite tikslesnių žinių apie Lietuvoje pasirašytą 35.000 asmenų memorandumą, veikallaujančį nepraktiškas somybės?

Atsakymas. 45 asmenų pasirašytas raštas dėl atgavimo Lietuvos nepriklausomybės ir pasiekęs Vakarų yra įdomus reiškinys. Septynis jų pažįstu (Ant. Terlecką, keletą Petkaus mokinių ir kt.). Pasirašę tą raštą yra dideliame pavojuje. Galimas dalykas, jiems politinių bylų nebus, bet bus sugalvotos kriminalinės bylos, kaip ir Petkui. Jei pasitvirtintų žinia, kad tą raštą palaiko 35.000 asmenų, tai būtų pasaulinio masto įvykis.

Klausimas. Kaip veikia kraštotyrimininkai Lietuvoje?

Atsakymas. Kraštotyriminkų veikla yra patriotinė: tautosakos rinkimas, kultūros paminklų registravimas ir apsauga, Lietuvos istorijos studijavimas ir kt. Tai

Taip vaizduoja amerikiečių spauda Sovietų Sąjungos įsiveržimą į Afganistaną bei jo užgrobigumą, siekiantį Irano ir kitų kaimyninių šalių naftos. Šis sovietų žygis primena Lietuvos, Latvijos ir Estijos užgrobigumą 1940 m.

kertasi su sovietų valdžios tikslais, ir dėl to stengiamasi tą veiklą pajungti valdžios kontrolei. Yra ir oficialioji kraštotyra: surenka tautosakos, išleidžia leidinių apie Lietuvos miestelius (jau išleido apie Kernavę, Dubingius, Eržvilką ir kt.). Tarp propagandos galima rasti ir vertinimų žinių. Jaunimas, dirbęs kraštotyroje, stengiasi iš valdžios kontrolės ištrūkti. Vienas tokių buvo Šarūnas Žukauskas, kuris, kaip iš jo bylos matyti, stengėsi dirbti patriotine linkme. Už tai jis buvo nubaustas ilgam laikui kalėti. Dabar, atlikęs bausmę, grįžo į Klauną labai išvargintas, tačiau liko patriotiškai nusiteikęs. Po tos bylos kraštotyriminkų darbas yra daugiau kontroliuojamas, veikla susiaurėjo, leidiniai sumažėjo, bet dar vis neišnyko.

Klausimas. Kiek yra politinių kalinių Sov. Sąjungoje?

Atsakymas. Pagal Amnesty International duomenis, jų yra apie 10.000, o lietuvių apie 400. Duomenys apytikriai. Manoma, kad jų yra žymiai daugiau. Amnesty International politinių kalinių laiko tokius, kurie nevaržo ginklo. Todėl iš šių kategorijų neįeina mūsų buvę partizanai. Daugiausia politinių kalinių yra ukrainiečių (apie 50%) ir lietuvių (apie 13%).

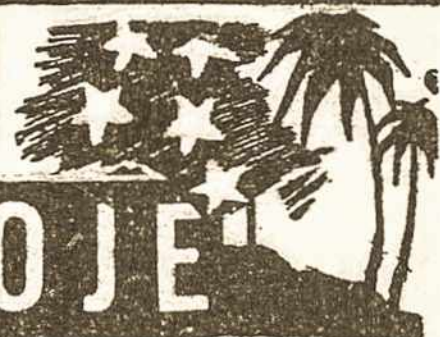
Klausimas. Kodėl Lietuvoje laisvėjimo procese nedalyvauja intelektualų?

Atsakymas. Rusijoje daugiausia dalyvauja intelektualai (Solženicinas, Sacharovas ir kt.), o liaudis ne tik mažai dalyvauja, bet dažnai tą veiklą smerkia. Lietuvoje — priešingai. Paprasti žmonės pasirašo peticijas, intelektualų maža. Pirmiausia, jie nenori nustoti patogesnio gyvenimo. Tokių yra daug. Antra, Lietuvoje yra paplitęs mitas, esą, jeigu triukšmausime, tai kultūrinis gyvenimas gali būti visai užgniaužtas, lietuvių kalba uždrausta, literatūra ir teatras surusinti ir kita lietuviška veikla paralyžuota. Jų nuomone, sėdėkime ramiai ir net šiek tiek pataikaukim valdžiai. Tai konformistinė, konservatyvi laikysena, apie kurią nemažai yra kalbėjęs ir rašęs dr. A. Štomas. Tokių yra daugiausia. Mano manymu, jų pozicija iš esmės nėra teisinga. Galėtų būti disidentinis sąjūdis intelektualų tarpe žymiai stipresnis, ir tas tariamas pavojus lietuvių literatūrai ir lietuvių tautai dar neiškiltų. Priešingai, lietuvių tauta ir kultūra tik sustiprėtų bei tvirčiau pasijustų, jei Lietuvoje daugiau inteligentų viešai taip kalbėtų, kaip Rusijoje kalba Sacharovas arba Lietuvoje kalbėjo Jurašas. Bet čia yra tam tikra riba. Pasiekus tą ribą, gal būtų ir blogiau. Eit iki ribos dar labai toli. Betgi, reikia pasakyti, Lietuvos inteligentų nusiteikimas pamažu ima keistis, ir atsiranda daugiau tokių, kurie drįsta kalbėti drąsiau bei atviriau.

(Bus daugiau)

LIETUVIAI PIETŲ AMERIKOJE

A.D.P.

URUGVAJUS

“AŽUOLYNAS”, ruošdamasis išvykti į Š. Ameriką, įsitaisė labai gražius žiemos šokiams pritaikytus rūbus. Retai koks taut. šokių ansamblis turi tokius drabužius, o visoj P. Amerikoje tik vienas “Ažuolynas” tokius taut. rūbus turi. “Ažuolynas” išvyksta į Š. Ameriką vasario 21 d. Vasario 22 bus Chicagoje ir tą pačią dieną bus pirmas spektaklis Chicagos lietuviams.

Praėjusį trečiadienį TV 4-tas kanalas įrašė į video tape juostą “Ažuolino” šokį “Skepetinis”, kurį, kartu su Urugv. Liet. Kult. Draug. Valdybos (Urugv. Liet. Bendruomenės) pirmininko, Gvido Mačansko sveikinimais perduos Kalėdų švenčių proga. Visi žavėjosi tuo nuostabių šokių ir gėrėjosi puikiais taut. rūbais.

SIMAS KUDIRKA ne tik mus praturtino dvasiniai, mus lankydamas — dalindamasis savo širdimi ir savo tėvynės Lietuvos meile, bet tą savo meilę, išreikštą žodžiais, patvirtino ir duosnia parama, atsiųsdamas iš jam Kanados lietuvių surinktų kelionei pinigų 200 dol. Urugvajaus lietuvių kolonijos reikalams — veikimui.

Taurios širdies tautiečių kilnus pavyzdys tegu skatina ir mus visus nepavargti tėvynės tarnyboje.

DIDŽ. GERB. T. LEONAS ZAREMBA

Liet. jezuitų provincijolas, buvęs mūsų klebonas, pildydamas jam uždėtą pareigą, vėl lanko mus. Jis nori vietoje ir asmeniškai susipažinti su mūsų darbais ir problemomis. Kad jo lankymasis būtų tikrai naudingas, prašome visų ne tik dalyvauti jam skirtame pagerbime, bet nuoširdžiai pasikalbėti su juo, iškeliant pastebėtus trūkumus ir tai kas yra gera mūsų parapijoje, mūsų kunigų veikime, kad klaidos ateityje būtų vengiamos ir tai kas gera būtų tęsiama ir tobulinama. Visos Urugvajaus vyskupijos pereinamųjų metų gale sutarė bendro veikimo penkmetį

— pastoracinį planą — ypatingai dėmesį j šiuos punktus:

1. kreipti dėmesį į šeimą, į jos auklėjimą krikščioniškos kultūros dvasioje. Jūs šie metai yra tarptautiniai šeimos metai.

2. jaunimo telkimas į parapiją, religinę ir socialinę veiklą ir jo religinį ugdymą ir dvasinių pašaukimų ieškojimą ir puoselėjimą katalikiško jaunimo tarpe.

3. Bažnyčios socialinis veikimas tarp ligonių, senelių apleistųjų ir nepasiturinčiųjų.

Taigi ir mūsų parapijos veikimas turi būti kreipiamas ta kryptimi.

ARGENTINOJE

SUSIVIENIJIMAS LIETUVIŲ

ARGENTINOJE

Savo 1979 m. renginius užbaigė mažųjų ansamblio spektakliu ir “Žibučių” koncertu gruodžio 1 d. Mažųjų ansamblis, paruoštas H. Levanavičiaus, Buenos Aires lietuviams inscenizavo “Pie menelio sapną”, “Raudonkepuraitę”, “Snieguolę” ir septynis nykštukus”. Jų dauguma žengia tik pirmuosius žingsnelius scenoje. Mergaičių ansamblis “Žibutės”, vadovaujamas dr. J. Simanuskos, padainavo dvi lietuvių liaudies dainas, vieną itališką ir vieną anglišką. Programai vadovavo O. Žabarauskaitė-Casas. Padėkos žodį programos atlikėjams ir vakaro dalyviams tarė pirm. R. Stalioraitis.

PIJUS GUDELEVIČIUS, MIC

Gyvenantis Aušros Vartų parapijos klebonijoje Avellanedoje, Buenos Aires priemiestyje, 1979 m. gruodžio 8 d. atšventė auksinę vienuolinio gyvenimo sukaktį. Jis yra gimęs 1912 m., Tėvų marijonų vienuolijon įsijungęs 1929 m. Padžioje dabarvosi Marijampolėje ir Patašinėje, vėliau — ilgokai centriname Romos vienuolyne. Atvykęs į Argentiną 1951 m., gilius savo darbo pėdsakus paliko kaip dvisavaitraščio “Laikas” administratorius, spaustuvės vedėjas, parapijos vargonininkas ir kartais netgi choro dirigentas. Sukakties proga jį pasveikino vietiniai lietuviai ir Šv. Kazimiero provincijolas kun. J. Dambrauskas, MIC.

PALIVANAS

ACESSÓRIOS PARA AUTOS

TOCA FITAS — RODAS — PNEUS — RADIOS AM, FM.
SONORIZAÇÃO P/AUTOS. — FACILITAMOS PAGAMENTOS.

SÃO CAETANO DO SUL — AV. GOIÁS, 3324 — FONE: 441-4766.

CURSO DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP.

LIETUVIAI PASAULYJE

ALVYDAS J. VASAITIS PIANISTAS IR DIRGENTAS

Alvydas Jonas Vasaitis gimė 1945 sausio 13 d. Grace, Austrijoje. Po II-jo Pasaulinio karo audrų pateko su tėvais, būdamas 3 mėn. į Memmingeno tremtinių stovyklą Bavarijoje, Vokietijoje. Ketverių metų amžiaus atvyko į Jungtines Amerikos Valstybes ir apsigyveno Cicero mieste, Illinois valst. Čia lankė vaikų darželį prie lietuvių Šv. Antano parapijos mokyklos, baigė pradžios mokyklą, Morton aukštesniąją mokyklą ir Lojolos universitetą, įsigydamas "Bachelor of Science" laipsnį.

Septynerių metų amžiaus pradėjo mokytis muzikos pas muziką Aleksandrą Kučiūną, o vėliau pas muziką prof. Vladą Jakubėną. Studijavo fortepijoną, muzikos teoriją ir kompoziciją. Nuo tada jis pradėjo garsėti kaip pirmaujantis muzikos studentas. 1956 Morris B. Sachs televizijos programoje laimėjo pirmąją vietą ir buvo apdovanotas pirmąja dovana diplomu ir medaliu. Dėl šio pasisekimo jis pasidarė nuolatinis meno programų dalyvis įvairiuose lietuvių parengimuose. 1958 jis laimėjo pirmąją premiją Imigrantų Apsaugos Lygos konkurse. Tais pat metais per dr. Vinco Kudirkos minėjimą jis davė Lietuvos Himno autoriaus kūrinių koncertą. Nuo tada jis pradėjo reikštis ne tik kaip pianistas, bet ir kaip ansamblių dalyvis. 1960 jis ir smuikininkas Alfonsas Paukštys surengė smuiko ir piano kūrinių koncertą. Taip pat pradėjo daryti išvykas su koncertais į kitus miestus.

1960 Vidurio Amerikos muzikų konkurse laimėjo I-ją vietą ir buvo "Chicago Tribune"

Alvydas Vasaitis, 12 metų, koncerto metu, Cicero, Ill.

Dr. Vitalija Vasaitienė ir Alvydas Vasaitis per Operos balių, švenčiant operos "Nabucco" pasisekimą.

laikraštyje pagarsintas ir įdėta jo fotografija. Šio konkurso metu jam teko nugalėti 30 labai gerų pianistų. Emma Petersen, viena iš juri komisijos narių, tada rašė: "Excellent appearance, rhythmic and expressive musically, very gifted — this is Beethoven at his prime!"

Šalia daugybės pasirodymų lietuvių parengimų meno programose, Alvydas Vasaitis dalyvavo savo mokyklos lietuvių klubo veikloje ir redegavo mokyklos laikraštį ir buvo priimtas nariu į "National Honor Society". 1961 A. Vasaitis buvo pakviestas Čikagos lietuvių operos akompaniatoriumi. Nuo dabar jis susiriša su operos darbu ir čia, su maža pertrauka, eina akompaniatoriaus, chormeisterio ir dirigento asistento pareigas. Svarbesni jo įnašai į operos parengimo darbą buvo šiose opeose: Aida, Cavalleria Rusticana, Pajacai, Dana, Fidelio, Jūratė ir Kastytis, Likimo galia, Kaukių balius, Meilės eleksyras.

1963 A. Vasaitis kartu su Prudencija Bičkienė, L. Stuku ir aktorium Vitaliu Žukausku aplankė lietuvių kolonijas Europoje (Vokietijoje, Anglijoje) ir ten davė piano koncertus.

Kaip pianistas - solistas davė koncertus su simfonijos orkestrais Berwyn'e, Elmhurst'e, Carbondale. Tuo metu jis studijavo muziką Roosevelt'o universitete ir jį stebėjo koncertų metu profesorius Dorfmanas, kuris ypač aukštai jo pasirodymus vertino.

1972 IV-jai Tautinių Šokių Šventei jis suorganizavo orkestrą, suorkestravo eilę tautinių šokių tam orkestrui ir dirigavo šventės metu. Dalyvavo apie 20,000 žmonių ir savo atsilankymu pagerbė JAV prezidento žmona ponija Nixon.

1973 jis suorganizavo simfonijos orkestrą, paruošė ir dirigavo prof. Vlodo Jakubėno kūrinių koncertą.

1973 dirigavo operą "Kaukių balius".

1974 dirigavo operą "Meilės eleksyras".

Iš platesnio masto jo organizuotų rečitalių yra minėtini 1971 Danos Stankaitytės ir 1974 metais Stefan Wicik rečitaliai. 1976 paruošė bendrą S. Baro, D. Stankaitytės ir J. Vaznelio koncertą. Šią programą jie atliko ne vien Čikagoje, bet gastroliaavo ir kituose Amerikos miestuose.

Šalia tiesioginio parengimo ir dalyvavimo koncertų programose yra įtrauktas į taip vadinamą "Speakers Bureau" — prelegentų sąrašą, ir kviečiamas amerikiečių daryti pranešimus apie lietuvių muzikos gyvenimą ir laimėjimus.

1977 - 1978 metų sezono Čikagos Lietuvių Operos buvo pakviestas dirigento pareigoms. Š. m. balandžio mėn. sėkmingai dirigavo Verdi operos "Nabucco" spektaklius.

5 LIETUVIŠKOS RADIO PROGRAMOS ČIKAGOJE

Čikagos lietuviai dabar turi 5 radijo programas. Populiariausia yra Sophie Barcus šeimos, kuri veikia visas 7 dienas savaitėje. Jai vadovauja Aldona Barkutė — Daukus ir jos dukrelė Sofija.

Margutis veikia 5 dienas, nuo pirmadienio iki penktadienio. Vadovauja Petras Petrutis.

Brazdžionių pusvalandis būna taip pat 5 dienas.

Visai neseniai ėmė veikti Raimundo Lapo 5 darbo dienų vakarais ir Toliaus Šluto sekmadienių vakarais. S. Paulauskas

Pivoša

ATSARGŪS ŽMONĖS

Spalgienius, grįžęs iš miestelio, visą kaimą nudžiugino.

— Klaičių seniūnas pasakojo, skaitęs laikraščiuose, kad Anglijos karalienė išradusi naujoviškus ratams kaisčius. Tokius užkaiščius, kad jei jau kartą ratus užkaišiojai, tai iki sūdnos dienos gali važinėti ir ratai nenukris, — pranešė Spalgienius visam kaimui.

O kaimas beveik iki lubų pašoko. Džiaugiasi žmonės. Dėlto, kad dabar girtas iš turgaus gali po dešimt kartų per dieną miegodamas važinėti ir joks ratas tau nenusmuks.

Pirma, dėl netobulų užkaiščių, žmonės ko iš gyvenimo neišėjo. Įkaušai kiek miestely, išvažiuoji visais tekinais, o parvažiuoji dviem. Du tekiniai būtinai dingsta, nusirita nežinoma linkme.

Žinoma, naujasis išradimas smarkiai sustiprins valstybės pagrindus. Turėdami rankose tokius užkaiščius, mes drąsiai galime žiūrėti į šviesią ateitį, tik ne per daug.

O ne per daug todėl, kad traukinių sritį nėra jokio sutvarkymo. Neatkreipiama akies, betariant, į svarbiausią gyslą.

Dėl tos svarbiausios gyslos Davoliaus kumelė vos nepadvésė.

Yra pas mus toks pilietis. Trubutį šlubas ir Davolium vadinamas. Žmogus malonus, trunkytis visokiuos pasviečiuos nepratęs. Netoli, mat, koją vilkinęs tenueisi.

Ir atsitiko Davoliui tokia istorija su geografija.

Išėjo Davoliaus sūnus Andrius pradžios mokyklą. Prisimokė visokių dalykų: ten, girdi, drambliai veisiasi, ana kur žmonės žiemą vasarą be kelnių vaikštineja.

Taip vieną kartą Andrius ir sako tėvui: — Vežk, tėte, mane į kokį pasaulio kraštą, taip maždaug iki kokių Kuršėnų. Pasaulio nematęs, žmonių nepažinęs — joks aš pilietis ir mano visą mokslą šuo ant uodegos gali nunešti.

Davolienei vištos buvo sudėjusios puskapį kiaušinių. Tai ši ir sako:

— Važiuokite judu į tą pasaulio kraštą. Girdėti Kuršėnuose brangiau už kiaušinius moka.

Penktadienio rytą anskti Davolius įsodino į ratus Andrių su kiaušiniais ir išdūmė.

Žiūrį Andrius Davolius, iš kurio čia krūmo iššoks liūtas ir rankoj spaudžia dėl viso ko pasiimtą lopetkojį. O liūtai, tur būt, Andriaus Davoliaus lopetkojį suuodę, iš krūmų né nosies nekiša.

Taip jie, be jokių nuotykių ir kruvinų susirėmimų, nudrožė iki geležinkelio.

O prie geležinkelio parašas: "SAUGOKIS TRAUKINIO".

Andrius capt už vadžių, sulaikė kumelę.

— Stokim, — sako, — tėte. Čia liepia traukinio saugotis. Yra atsitikimų, kad traukinys kojas, ar šiaip ką nupiauna.

Sustoja Davoliai, laukia, kas čia bus. Beatvažiuojąs Lapkasys, artimas kaimynas.

— Tai ko jūs čia stovit? — klausia Lapkasys.

— Kur tu nestovėsi, kad mudu čia vos gyvi išlikome. Stačiai Dievo malonė mus iš po traukinio ištraukė. Gerai, kad vaikas perskaitė. Būtų gal į šmotelius supiaustę — pranešė Davolius Lapkasiui.

Lapkasys pakasė pakaušį.

— Mat, — sako, — kur kartais gali mirtį sutikti.

Pasuko savo arklį į pakraštį ir sustojo laukti, kada čia pradės nebegrėsti gyvybei pavojus.

Nesuspėjęs pusės pypkio išrūkyti, beatvažiuojąs trečias vežimas. Kaimynui Bandzai buvo pranešta, kad traukiniai smarkiai papratę piaustyti žmones net su visais ratais, jei tik jie pasipina traukiniui po kojų. Bandza nusišluostė šaltą prakaitą ir tarė: — Mat, sako sapnas neišsipildo. Šią naktį sapnavau amžiną atilsį žmonos tėvą. Rodos, sėdi jaujoj prie pečiaus ir suka apivarus. Pabudęs rytą ir manau: ne prieš gerą tas senis apivarus suka. O tepdamas ratus vėl pagalvojau: kad tik dėl tų uošvio apivarų kokia bėda neatsitiktų. Tai mat, kad kiek, būčiau supiaustytas į paltis, kaip koks peniūkšlas.

Dar Bandza nepabaigė savo žodžių, kai geležinkeliu nudundėjo traukinys.

Visi vyrai išblyško. Lapkasys pareiškė:

— Jei po tokio stebūklingo išsigelbėjimo neužpirksiu mišų prie švento Rokko, tai būsiu paskutinis durnius. Dėl to, kad mes dabar kaip iš naujo užgimę.

Apie priešpiečius prie geležinkelio buvo pristoję vežimų, kaip per didelius atlaidus.

Visi žiūrėjo į lentą, siūlančią saugotis, ir laukė, kada bus galima nebesaugotis.

Moterėlės ir į ašaras įsoko: — Motina šventoji, — sako, — tai kaip dabar mums,

biednoms galvoms per tą geležinkelį persigauti? . Kuršėnuose gyvena tikra sesuo. Nebematysiu jos iki grabo lentos, jei kasdien traukiniai žmones piaustys.

Vakare vėl nudundėjo traukinys. O iš ryto praūžė kitas žarijas barstydamas.

Davolius sukūrė ugnele, iškepė kelius kiaušinius, papusryčiavo, pažadino Andrių.

— Pažiūrėk, — sako, — ar dar reikia saugotis. Andrius mieguistas akis prartyneš perskaitė. — Reikia. Tikrą mirtį rodo, — atsakė.

Sekmadienį iš ryto beatjoją raiti vyrai iš Davoliaus kaimo.

— Braciukai, — sako, — kaimo armide ris. Išvažiavot ir dingot. Mums pranešė, kad Kuršėnuose atsivėrė kiauroji žemė, visą turgų prarijo. Tai ko jūs čia laukiat?

— Laukiam, kada čia galima bus per geležinkelį pervaziuoti, — atsakė Lapkasys.

— Traukiniai čia piaustė žmones. Kai mes, tai perskaitėm, kad saugokis traukinio ir saugojamės jau trečia diena. O į Kuršėnus būtinai reikia nuvažiuoti. Uk-nolių nors piauk reikia.

Raitieji vyrai pastoviniavo iki pavakarės.

— Važiuokim, — sako, — namo. Mat jį velniai tą traukinį. Dėl kažkokių uk-nolių galvą prikišti?

Sutemstant visi grįžo namo. Davolius kumelę vos parsivarė. Ko ne tris dienas išstovėjo pagriovy neiškinkyta.

Andrius pasaulio krašto taip ir nepamatė.

Už tai aš ir sakau: — Dabar, kai mūsų užkaiščiai tvarkoj, liaudies gerovei būtinai reikia traukinių susisiekimą pertvarkyti. Dėl to, kad saugotis traukinio iki amžiaus galo jokių būdu negalima. Reikia didelės kantrybės.

Iš rinkinio "Žilgsnis į gyvenimą",
Kaunas 1930 V.D. Metai.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

PARDUODAME automobiliams

SKYDELIUS su
grandinėle raktams

(chaveiro com emblema
Vytis e bandeira)

LIPINĖLIUS

— Adesivos

VISKĄ RASITE

ŠV. KAZIMIERO
PARAPIJOS
KLEBONIJOJ

Brazilijos lietuvių mokyklos

Stasys Vancevičius

50 METŲ NUO PIRMOSIOS LIETUVIŲ PRADŽIOS MOKYKLOS ĮSTEIGIMO BRAZILIJOJE

(tesinys iš praeto numerio)

ŠEŠTOSIOS LIETUVIŲ MOKYKLOS PROJEKTAS

Be penkiu jau minėtų lietuviškų mokyklų, 1938 metais buvo projektuojama organizuoti amatų mokykla. Tai mokyklai Vila Lúcia priemiestyje buvo gautas nemokamai žemės sklypas, kurį dovanavo Arnaldas Felmanas. Buvo net paruoštas amatų mokyklos planas. Bet mokykla dėl lėšų, stokos ir kitų priežasčių nebuvo suorganizuota, o gautas sklypas Pasaulinio karo metu buvo parduotas.

BENDROS PASTABOS

Visose Brazilijos lietuvių mokyklose mokslas buvo dėstomas prisilaikant Lietuvos Švietimo Ministerijos ketverių metų pradžios mokyklų programos, tai yra su I, II, III ir IV skyriais. Šalia lietuvių kalba dėstomų pamokų, buvo taip pat, privalomai dėstoma portugalų kalba pamokos. Jas dėstė tam tikslui sandomos cenzuotos brazilės mokytojos, kurioms algas mokėjo lietuviškų mokyklų išlaikytojai - Lietuvių Sąjunga Brazilijoje, gaudama tam tikslui paramą iš Lietuvos, pirma iš Užs. Reikalų Ministerijos, o vėliau iš Draugijos Lietuviams Remti. Visa paramaėjo per Lietuvos Konsulatą São Pauloje. Iš Lietuvos taip pat buvo gaunami mokykloms vadovėliai, įvairios knygos mokyklų knygineiems ir kaikurių os mokslo priemonės. Iš vietos Brazilijos švietimo įstaigų lietuviškos mokyklos jokios paramos nėra gavusios.

Savo laiku buvo daromi žygiai São Paulo miesto valdyboje, kad gaus atleidimą nuo mokesčių už mokyklų nejudomą turtą, kuris juridiniai priklausė Lietuvių Sąjungai Brazilijoje. Tas reikalas ilgai užsitęsė (berods net keletą metų). Iš miesto valdybos buvo pažadėta atleisti mokyklų turtą nuo mokesčių, bet vėliau, remiantis tuo, kad Lietuviškos Sąjungos Brazilijoje, pagal ano laiko įstatus galėjo susidėti tik iš lietuvių, tą pažadą atmetė. Talgi S-ga turėjo ne tik mokėti mokesčius, bet buvo priversta taip pat apmokėti juos ir už praeitą laiką.

Prie visų lietuviškų mokyklų buvo organizuojami knygynėliai. Pradžioje knygos buvo aukojamos vietos lietuvių, o vėliau gaunamos iš Lietuvos. Prie visų mo-

Dr. Vinco Kudirkos mokyklos mokiniai su mok. Eduardas Požėra.

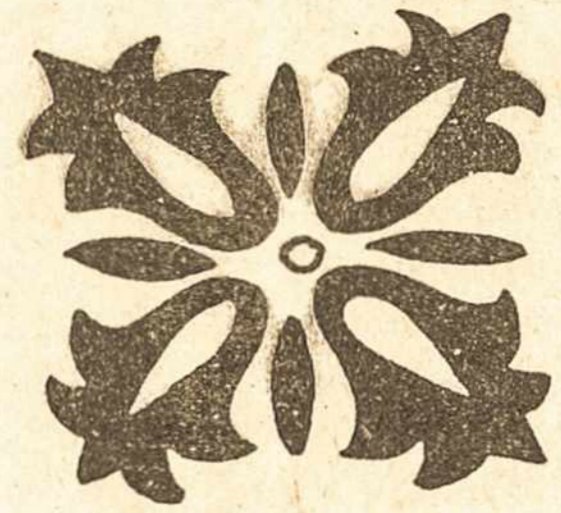
kyklų veikė mokinių tėvų renkami Komitetai, kurie surinkdavo pinigus minimalėms išlaidoms, kaip švaros palaikymui ir kitoms smulkesnėms išlaidoms. Iš mokinių buvo imamas tik mažas simbolinis mokeskis, o beturčių tėvų mokiniai ir nuo to simbolinio mokesčio buvo atleidžiami. Tiesa, kai kurių mokyklų Tėvų Komitetai, kaip Dr. J. Basanavičiaus ir Dr. V. Kudirkos, yra darbų ir aukomis prie sklypų užpirkimo ir mokyklos rūmų statybos.

MOKYKLŲ RŪMŲ STATYBA VYTAUTO DIDŽIOJO MOKYKLA

Kaip jau anksčiau minėjau, reikalas nuosavų lietuviškų pastatų mūsų mokykloms kilo dėl stokos tam tikslui pritaikytų patalpų. Pirmieji mūsų išeiviai telkėsi São Paulo priemiesčiuose, kur buvo daugiausia susibūrusios įvairių rūšių pramonės įmonės ir dirbtuvės, davusios darbo naujiems emigrantams. Bet jau 1929 m. kaikuriuose priemiesčiuose buvo pradėtas darbinin-

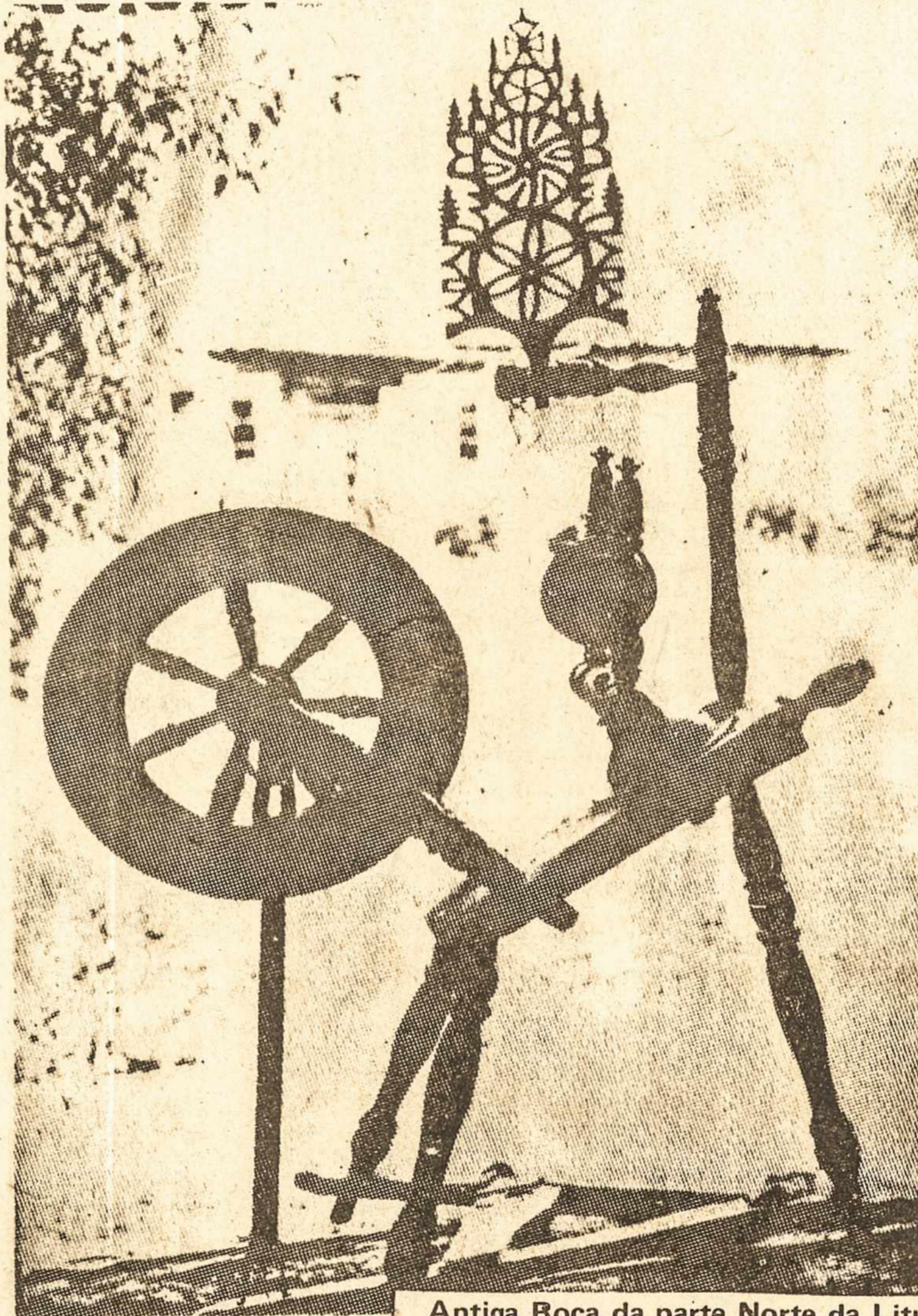

Pirmosios mokyklos rūmai baigti statyti 1931 m. ir gruodžio 25 d. pašventinti.

EM PORTUGUÊS NR. 2 (31)

Suplemento de
MŪSŲ LIETUVA NR. 5 (1640) 1980.2.7

Antiga Roca da parte Norte da Lituania

Maria Gimbutas

ANTIGO SIMBOLISMO NA ARTE FOLCLÓRICA
LITUANA

(continuação)

Tradução de R Steponaitytė

4. PÁSSAROS

Os pássaros eram intermediários dinâmicos entre o céu e a terra, unindo a divindade com o gênero humano. O seu dom misterioso de voar de grandes alturas para a terra, o seu hábito de pousar nas coisas em crescimento, a sua notável capacidade de emitir sons distintos, que de forma diversa afetam a sensibilidade humana — tudo combinava a torná-los os verdadeiros representantes das forças vitais. Pássaros, além do mais, eram considerados capazes de reincarnar os espíritos, isto é, forças vitais. Eles eram verdadeiramente "Passarinhos de Deus" (em lituano — Dievo paukšteliai).

Nem todas as aves eram consideradas do mesmo tipo; algumas eram ligadas aos poderes de fertilidade, enquanto outras relacionadas com a idéia de reincarnação. Do primeiro grupo eram o cisne, a cegonha e o galo; ao segundo pertenciam o cuco, as pombas, o rouxinol, o papa-figo, a andorinha, o corvo, o falcão e a coruja, que eram os "portadores de almas" ou dotados de poderes proféticos.

Nesta ordem de idéias é que devemos considerar as várias interpretações dadas aos sons emitidos pelos pássaros. O canto do cuco por exemplo, algumas vezes anunciava desgraça; em outras ocasiões profetizava eventos felizes, como o casamento. O galo, por sua vez, acreditava-se anunciar mudança de tempo.

Todos estes grandes e pequenos amigos emplumados eram familiares nas canções folclóricas lituanas. Muitas vezes as canções falam da reincarnação da mãe ou do irmão num cuco; ou da transformação de um irmão ou namorado em pombo, falcão e estorninho. A partir do século XIII, os cronistas fazem menção do respeito dado pelos lituanos às aves e realçam o seu poder de oráculos.

Encontram-se pássaros esculpidos não só nas lápides tumulares, oratórios e cruzes, mas também nos telhados, arcas de enxoval, portas, janelas, rodas de fiar, batedores de roupa, etc. (Figs. 65, 66 e 71. Em muitas representações encontramos árvores e flores com um pássaro de cada lado, assim como eles aparecem nas laterais das cruzes e capelinhas. Aves em posições semelhantes são encontradas também na arte folclórica de outros povos da Europa, p.ex. por toda parte encontramos um galo no salgueiro ou um ramo de espinheiro.

O motivo de pássaros na arte e religião tem as suas raízes, que penetram fundo no passado. Na arte da Europa do norte e Europa central, os motivos de pássaros mais antigos remontam à Era de Bronze. Remontam ainda mais para a antiguidade, nos monumentos de Creta, Egito e Oriente Médio.

Na arte pré-histórica da Europa, os pássaros onde quer que apareçam — seja nas lápides, ornamentos ou rochas — vemos-nos pousados de cada lado da árvore, ou de forma isolada no topo do monumento, capelinha ou obelisco. Aves são acompa-

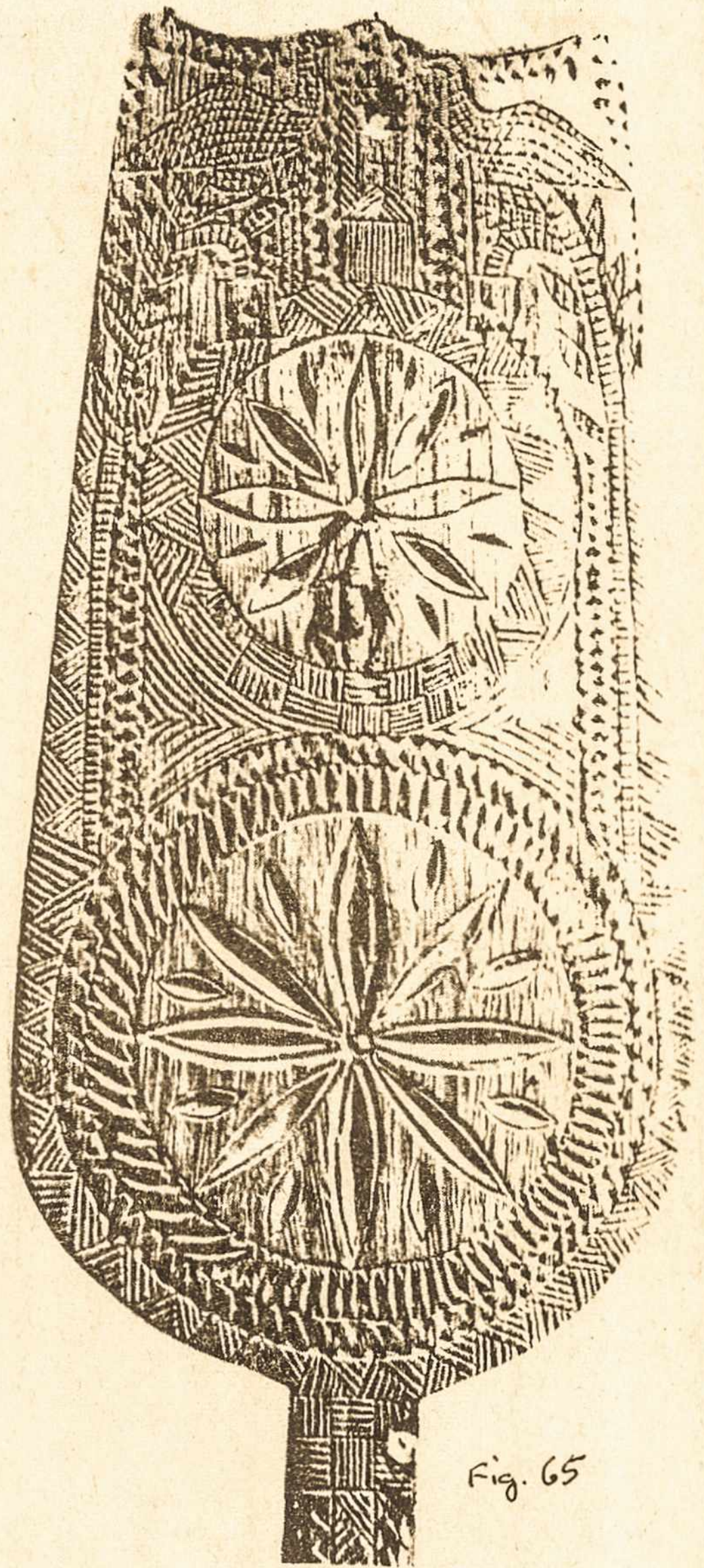

Fig. 65 — Uma roca esculpida com dois pássaros (na parte de cima) em associação com os símbolos solares, da parte oriental da Lituânia.

nhamentos inseparáveis de círculos, anéis concêntricos, cavalos, ou chifres de touro. São vistos um de cada lado de uma esfera, ou dispostos em círculo na beirada da roda, ou em seus raios. (Examine por ex. a arte geométrica de Hallstat ou da Grécia). Segue, que o caráter celestial dos pássaros é sempre posto em evidência. Algumas vezes, uma roda ou suástica é traçada no corpo do pássaro, ou a sua cabeça aparece coroada de raios.

Na arte pré-histórica, bem como na arte popular e folclore é muito frequente também a representação de aves aquáticas. (Cf. os pássaros nas tigelas, navalhas etc. na Idade de Bronze, no norte da Europa; os pássaros na arte geométrica etrusca, de Hallstat no centro da Europa e da Grécia; e os cisnes esculpidos nas cumeeiras das casas holande-

sas até os dias de hoje). O ato de pousar de uma ave, seja na água, no topo de árvore ou obelisco era a representação simbólica da união entre a terra e a água. O cisne, esta ave branca e bela, de pescoço sinuoso, atraiu atenção especial e se encaixou muito bem dentro do sistema de símbolos. Desde os tempos mais antigos, o cisne e a cegonha acreditava-se traziam os bebês. Se o cisne pousa na água, "a água se turva", diz o folclore lituano, e isto constitui o símbolo do encontro da moça com o namorado.

Atléké gulbuonélių pulkelis,
Sudrumsté vandenélj...
Bijaus berneli, bijaus, jaunasai
Motulei pasakyti.

Um bando de cisnes revoou
e pousou turvando a água...
Temo, meu bem, temo, querido
Contar à Mãezinha.

A arte folclórica simplesmente continua a tradição das aves, de milhares de anos atrás. Apesar das aves gravadas nos túmulos simbolizarem a reencarnação, podemos afirmar de modo mais preciso que o pássaro simboliza o dinamismo e a inextinguibilidade da vida.

Como os répteis, os pássaros trazem prosperidade aos homens. O *Aitvaras* que traz fortuna, segundo as lendas lituanas, é quase sempre representado por uma ave, mais precisamente um galo. O galo aparece escondido debaixo da mó ou abertamente sentado em cima dela, os grãos a cair da sua boca enquanto u'a mulher está a moer.

No profético cantar das aves, como por exemplo o galo, o povo experimentava o sentido de relação com o ritmo da natureza, com as suas eternas mudanças e renascimentos. O homem na antiguidade, ao atribuir sentido simbólico aos animais, escolheu-o porque sentiu nele de algum modo o ritmo do próprio universo. Assim vemos como o dinamismo da ave ou do réptil exercera numa atração toda particular no homem primitivo.

Fig. 66 — Uma roca ornamentada do leste da Lituânia, de 1847. Na parte da frente: motivos solares, geométricos e de animais; e na parte de trás: um cavalo puxando um carro de quatro rodas, onde está sentada uma figura de chifres, possivelmente o deus Perkūnas, aves aquáticas e animais de chifres, um homem a cavalo com um dos braços erguido, brandindo uma espada ou um arco e duas outras figuras humanas de armas em punho. Estas gravações lembram de modo impressionante as figuras gravadas em rocha e cerâmica da Europa do norte pré-histórico.

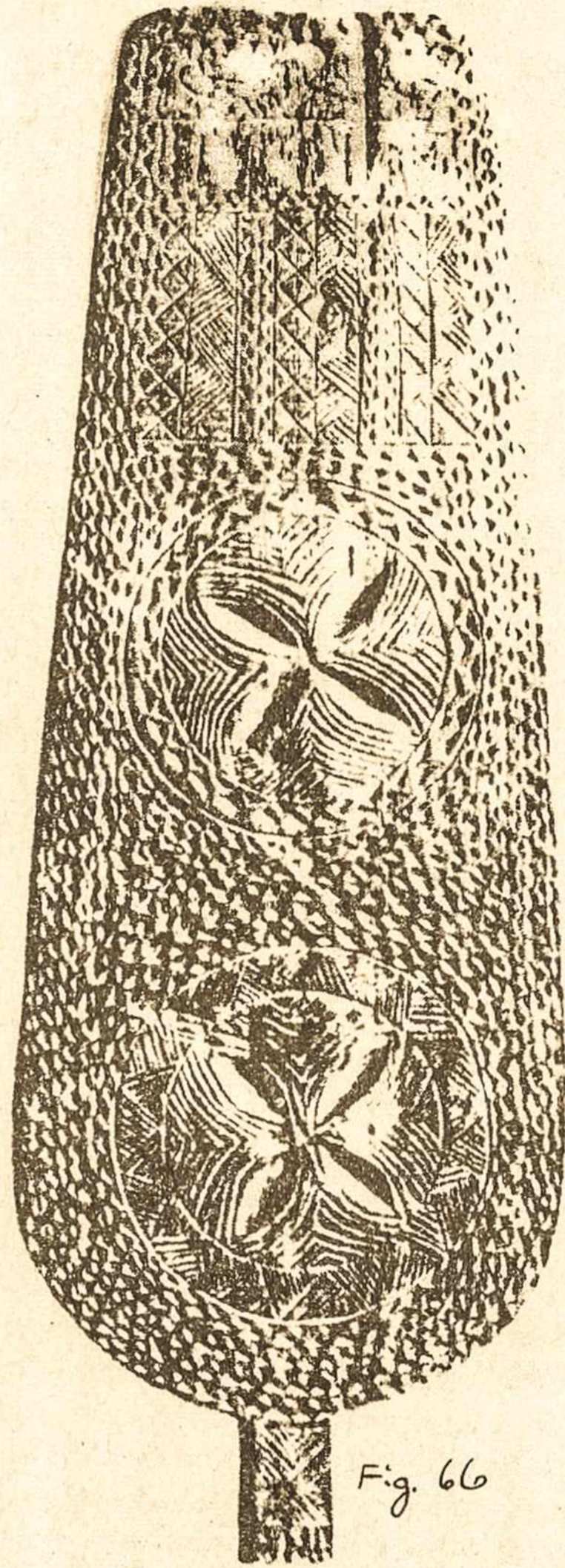

Fig. 66

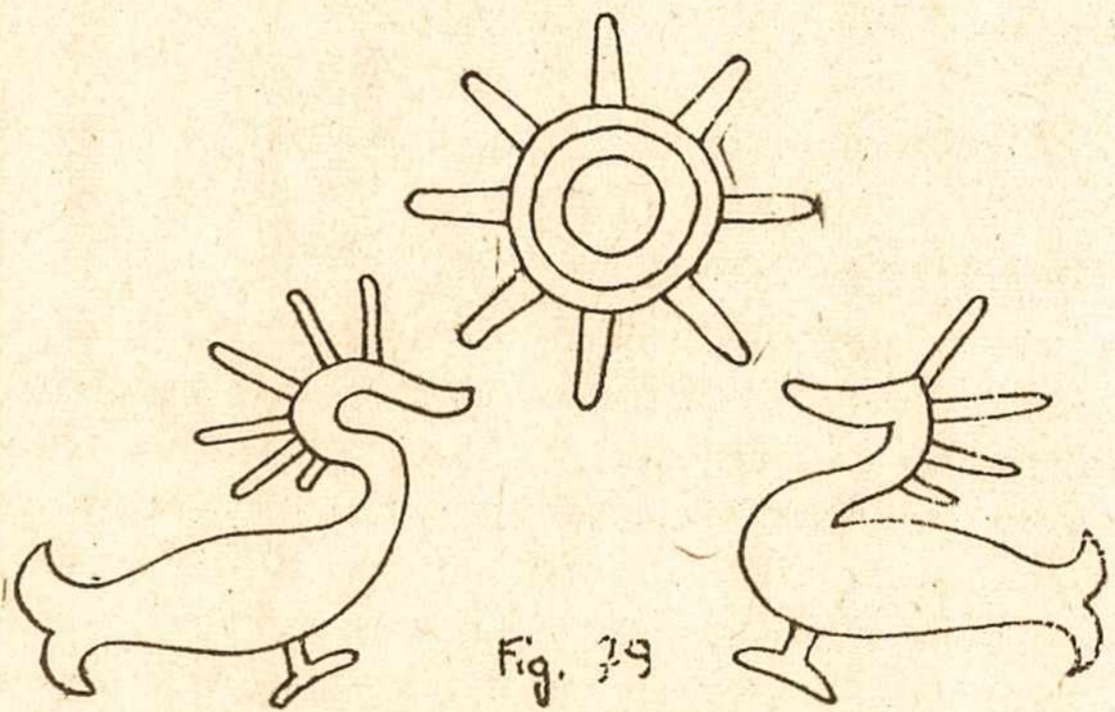
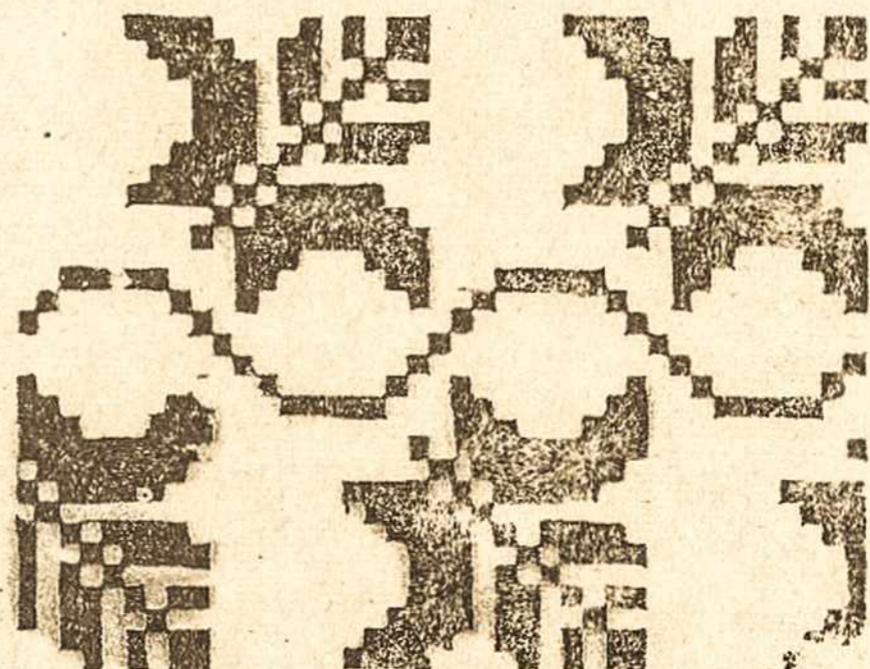
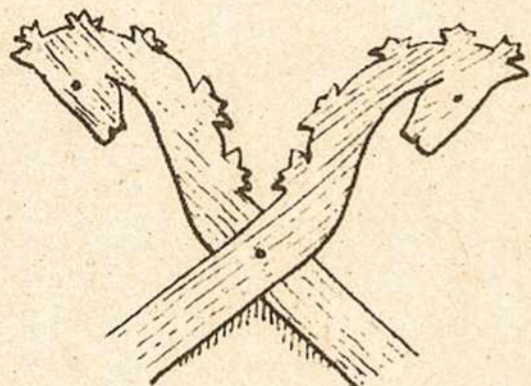

Fig. 79

5. TOURO, BODE E CAVALO

As fontes do século XIX falam de lápides nos cemitérios de protestantes na Lituânia Menor encimadas por cabeças de cavalo. Cabeças de cavalo nos telhados de construções mais antigas era uma visão familiar na Lituânia até há bem pouco (Fig. 70 e 99 a 109). Estas figuras aparecem ocasionalmente em outros países, particularmente na Europa do norte. Elas adornam não só os telhados, mas também os fusos, as rocas (Fig. 110), teares, cama dos noivos, cadeiras, etc.

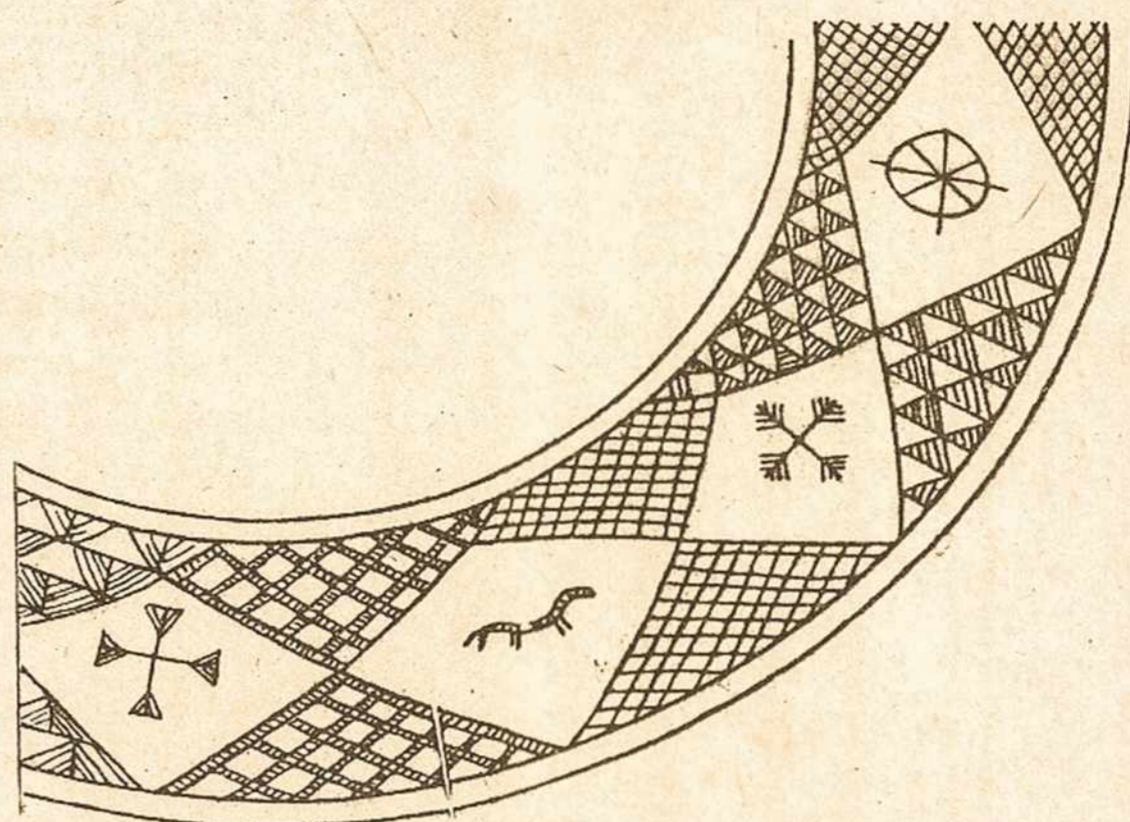
70

As representações de cabeças de cavalo na arte folclórica estão intimamente associadas às tradições religiosas nos costumes do povo: caveiras de cavalo espetadas em paus altos, ou nas cercas, ou colocadas sob a beira do telhado, acima da lareira ou em outros lugares "sensíveis", onde se acreditava seriam de valia. A caveira do cavalo (mais raramente de touro ou bode), elevada num pau ou de qualquer outro modo estrategicamente colocada, assegurava o bem-estar dos homens e dos animais da casa, a sua fecundidade e boas colheitas, e para proteger os homens e os animais de pragas, doenças, parasitas e mau olhado.

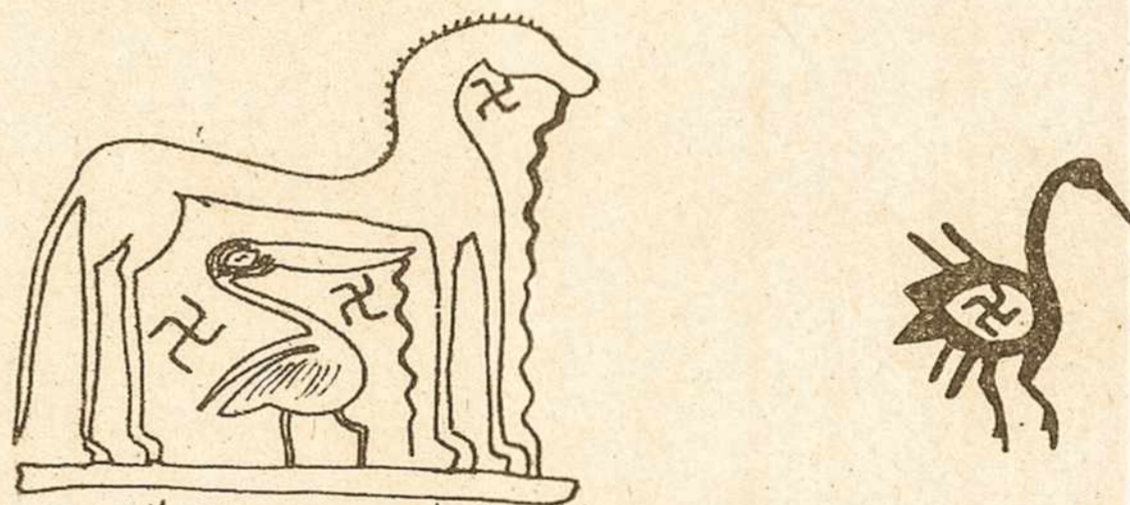
Tanto a cabeça de cavalo (significando o cavalo) como a figura inteira de cavalo, conforme o folclore ricamente atesta, possuíam um significado especial. Nas canções folclóricas, o ginete é objeto de grande amor e admiração, e um cavalo vici é considerado possuidor de poderes divinos.

Se relancearmos os olhos ao passado distante, seremos capazes de traçar o importante significado atribuído ao cavalo na Europa pré-histórica. O respeito tributado ao cavalo é geralmente aceito ser uma característica especificamente Indo-Européia, que sobreviveu nos povos bálticos, eslávicos e indo-iranianos. Na arte da Europa pré-histórica, o cavalo é uma das representações mais frequentes. Encontra-se habitualmente associado a outras figuras simbólicas, como por ex. o pássaro; também aparece junto com rodas, anéis concêntricos, círculos, sóis, lua e cobras. O cavalo como representação simbólica é visto em esculpido, desenhos, erosões em bronze, entalhes de pedra e cerâmica, e é encontrado na Europa do sul, central e do norte entre as relíquias da Idade de Bronze e posteriores (Figs. 77 a 79).

O cavalo desempenhou uma parte importante no ritual religioso. O seu papel mais significativo é associado com o ritual das esrações do ano: onde

ele era sacrificado. Durante a estação de renascimento, ele era objeto de grande atenção. Na Lituânia, os cavalos eram banhados e enfeitados no dia de São Jorge (23 de abril). A fecundidade inata do cavalo não se limita ao mundo animal, mas pode entrar também na esfera da vida humana. O cavalo, especialmente o brilhante cavalo branco, era símbolo de amor e de felicidade. Nas canções mitológicas da Letônia e Lituânia, o cavalo, ou mais frequentemente, dois cavalos são inseparáveis dos corpos do céu, particularmente do sol. Nestas canções eles são chamados de "Filhos de Deus".

No simbolismo religioso da Europa, o cavalo ganha importância a partir da idade de Bronze. Mas o touro e o bode antecederam o cavalo. No começo da era agrícola, a divindade do céu era simbolizada por um touro, que chamava atenção pela sua grande vitalidade, força física e voz poderosa. Entre os hititas e os babilônios, o touro foi associado à divindade do ar, a própria divindade frequentemente assumia a forma de touro. Na sua arte, a divindade do ar é representada montada num touro, tendo numa das mãos um raio e encimada pelo sol e pela lua. Na arte egípcia, minoana e de Micenas, a cabeça de touro está associada com satélites; e também machados, círculos, anéis, rosetas e estrelas são pintados na testa do touro ou entre os seus chifres.

Uma associação semelhante do touro com divindades do céu é encontrada na arte pré-histórica da Europa. Na Europa central, figurinhas de touro em cerâmica, frequentemente ornamentadas de pontinhos são conhecidas desde o III° milênio AC., do I^o período Danubiano e posteriores. As gravações em rocha da Escandinávia, presumivelmente datando a Idade de Bronze, mostram pontinhos ou anéis entre os chifres do touro. (continua)

kam žemės sklypų pardavinėjimas išsimokėjimui. Lietuviai, kurie dar prieš krizės laikus dirbdami turėjo šiek tiek santaupų, noriai pirko tokius sklypus ir statėsi gyvenamus namelius. Taip iškilo pirmasis lietuviams sklypų pardavinėjimas Vila Belos rajone.

Sklypų pardavėjai, sužinoję apie sumanymą steigti lietuvių mokyklas, norėdami pakelti tų sklypų vertę ir greičiau juos išparduoti, siūlė veltui pora sklypų Vila Belos rajone, su sąlyga, kad ant jų būtų pastatyta mokykla. Tokią dovaną priimti buvo gera proga, bet kartu ir rizika, nes mokyklos statybai nebuvo lėšų. Konsulas Dr.P.Mačiulis, nors tik prieš kelis mėnesius atvykęs į São Paulo, tos rizikos nepabojė. Jis netik priėmė dovanotus sklypus, bet nupirko dar vieną. Kadangi 1929 m. São Paulyje nebuvo atsakomingos ir juridiniai veikiančios lietuviškos organizacijos, tai mokyklai skirti sklypai, dovanoti, ir nupirktasis juridiniai priklausė konsului Dr.P.Mačiuliui.

Turint nuosavus sklypus pirmasis rūpestis buvo įvairiais būdais ieškoti lėšų mokyklos rūmų statybai. Čia Dr.P. Mačiulis ir parodė visą savo sugebėjimą ir ryžtą statyti pirmosius D.L.K.Vytauto vardo rūmus.

Pirmieji lietuvių mokyklos rūmai buvo specialiai pritaikinti mokyklai. 1931 m. gruodžio 25 dieną rūmai buvo iškilmingai pašventinti. Už trejetos savaitių 1932 m. pradėjo veikti pirmas mokyklos komplektas. Vytauto Didžiojo rūmai buvo skirti išimtinai lietuvių mokyklai, nes nei viena iš trijų salių nebuvo

VYTAUTO DIDŽIO vardo rūmai su tos mokyklos mokiniai. Dešinėje stovi mokyklos vedėja L.Majienė.

numatyta kokiam nors kitam tikslui, nes neturėjo scenos vaidinimams, nors tuo laiku São Paulo lietuviai niekur neturėjo nuosavos salės pramogoms, vaidinimams ar pasilinsnimams jaunimui.

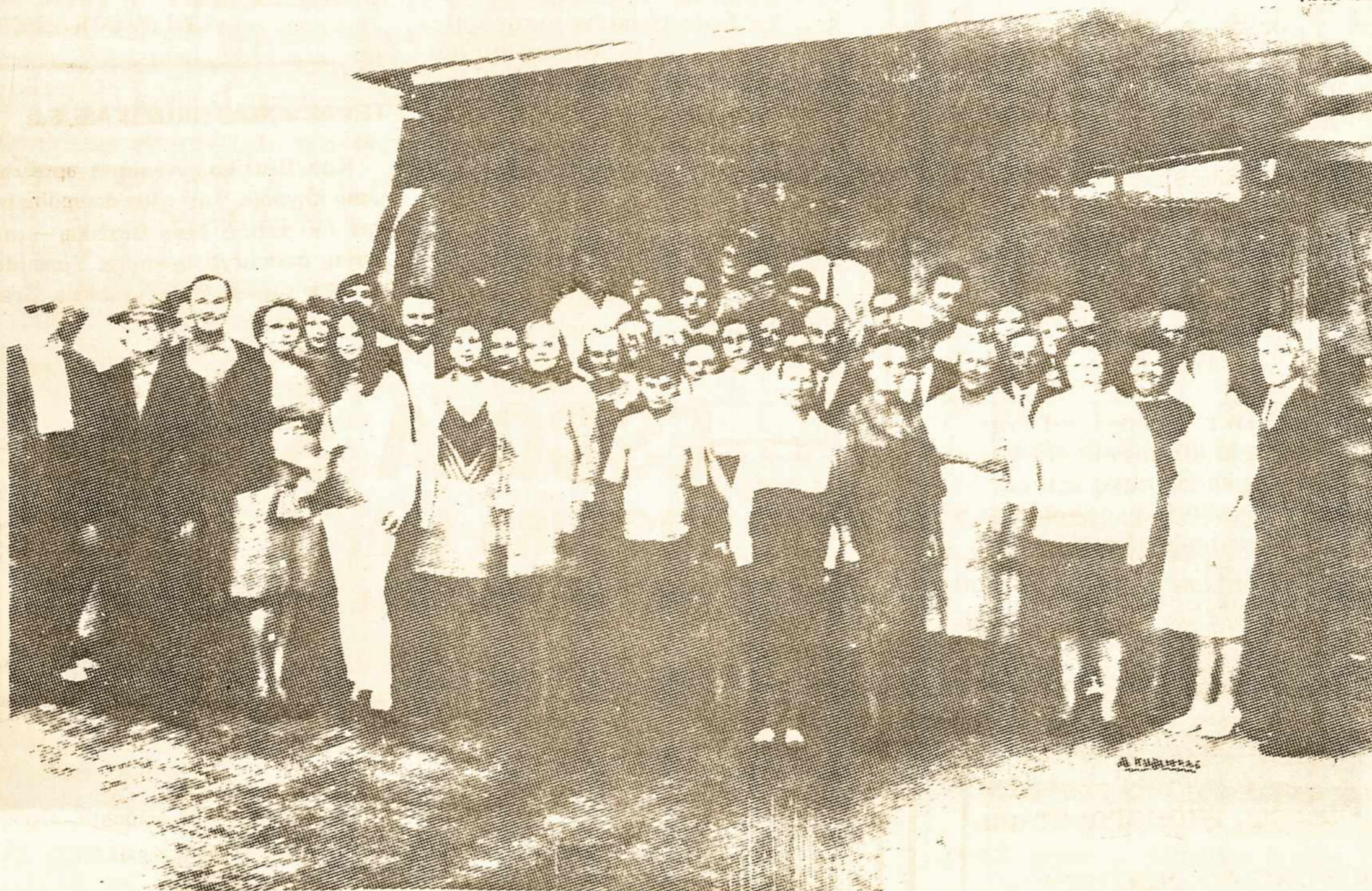
DR. JONO BASANAVIČIAUS VARDO RŪMAI

Antrieji nuosavi mokyklos rūmai buvo pastatyti Vila Anastácio rajone, galima sakyti, pačiu sunkiausiu laiku. Čia daug padėjo Vila Anastácio lietuvių Tėvų komitetas, išsimokėjimui užpirkęs mokyklai sklypą nelabai patogioje vietoje. Anastaziečiai lietuviai turėjo ne-

paprastai daug darbo, kad nukastų žemę, išlygintų sklypą ir pritaikytų jį rūmų statybai. Bet gera valia ir pasiryžimas visas kliūtis nugalėjo. Dr.J.Basnavičius rūmų statyba buvo pradėta vos su 6.000 litų, 1933 m. pradžioje, ir buvo užbaigta tų pačių metų liepos 29 dieną.

Šie rūmai buvo pritaikinti mokyklai vaidinimams, koncertams bei kitoms pramogoms. Taip pat buvo pastatytas ir mokytojų butas su virtuve. Vila Anastácio lietuviai buvo labai patenkinti nauju pastatu ir, mokyklai persikėlus į nuosavus rūmus, padaugėjo lietuvių mokinių skaičius.

(bus daugiau)

Gausus V. Anastácio mokyklos rėmėjų būrelis.

KNYGOS

REDAKCIJOS PASTABA

Pateikiame ML skaitytojams dar vieną Klemenso Jūros knygos MONSINJORAS recenziją. Šią knygą turėtų perskaityti kiekvienas Brazilijoj gyvenantis lietuvis.

Knygą galima gauti ML redakcijoj.
Kaina Cr\$ 500,00.

Et lux perpetua luceat ei...

Knygos autorius savo in memoriam laisvai ir įtikinančiai primena mums, kad lietuviai "laiko vingiuose, gyvenimo vargų painėse buvo ir yra Viešpaties maloningumo apdovanoti didžiai šviesiomis asmenybėmis".

Norėtusi pridėti, kad lietuviams šiuo metu, kad tas dorybes dar pagidinti ir išsikovoti savo tautai politinę - valstybinę nepriklausomybę, būtina reikalinga vienybė ir malda ir dar karta malda...

Ši knyga, tai tikri įvykiai, jei taip galima pasakyti, iš košmarinės epochos, iš tų dienų, kada mūsų laisvą tėvynę užgriuvo Maskvos raudonosios ordos su visu šetonišku žmonių naikimo aparatu - GPU, MGB, NKVD ir taip toliau. Tai sukrečiantieji įvykiai, bet jie tikslūs ir teisingi, jie visomet mums atmintini, nes jie yra liūdi

ninkai istorijos teisme, kurio Maskva kaip ir Berlynas neišvengs.

Knygos MONSINJORAS pagrindinis herojus, tai dvasiškis ir didelis patriotas, anų tolimų laikų Kauno kunigų seminarijos prefektas Zenonas Ignatavičius - Ignonis, buvęs Kristaus apaštalas Gudijoje nacių okupacijos laikais, o vėliau tremtinys Vokietijoje Šventojo Kazimiero Lietuvių Kolegijos organizatorius, teologijos mokslų daktaras. Rio de Janeiro lietuvių kolonijos ilgametis spiritus movens, krikščioniškai lietuviškos dvasios gaivintojas ir stiprintojas.

Jis, Zenonas Ignatavičius, lyg gaiviantis spindulys, knygos autoriaus žodžiais, buvo Brazilijos lietuviams.

Uolus kunigas, kanaaninkas, prelatas, visuomenininkas ir visų draugas. Labai kuklus gyvenime ir mylimas visų kaip brolis, tėvas, sielosvadovas.

Jis tylus apaštalas tarp kalinių, karo belaisvių svetimose žemėse.

Gana taikliai ir subtyliai Halina Džiulietė - Mošinskienė rašo apie jį:

" Prelato Zenono Ignatavičiaus kelias Brazilijoje nebuvo " šilkais klotas ", bet savo kantrumu, saulėta nuotaika, jaunatvišku entuziazmu ir žmogaus pažinimu jis sugebėjo prikelti lietuvių, užsnudusį tropikų palaimintoje šilumėlėje... "

Verta atkreipti dėmesį į knygos puslapius, kuriuose randame labai daug pirmos sovietinės okupacijos su krikščiančių vaizdų, kurie pasikartojė vėliau ir kaip "išrinktoji tauta" nebuvo visi skriaudžiamą nepriklausomoje Lietuvoje perėjo į okupanto pusę su vispusiško cinizmo ir brutalumo maniera. Štai ką žydų bendruomenės atstovai 1940 metais rašė Kauno miesto Vykdomojo Komiteto pirmininkui Antanui Garmui (Draugui Dr.): " Kadangi dabar jau turime liaudies valdžią ir mūsų kraštui daugiau nereikalingi religijos skelbėjai, todėl prašome tuojau pat Kauno kunigų seminarijos rūmus įteikti Kauno žydų ligoninės personalui, kad galėtų juose patalpinti savo šeimas ir įrengti slaugių vaikams darželį ir pionierių bustinę.

Tikimės, kad šis mūsų teisėtas laiškas prašymas bus tuč tuojau paterintas, etc... "

Žinoma tokį prašymą tuoj pat patvirtino tuometinis Liaudies Sveikatos Ministras dr. L. Moišė Koganas.

Tokiai žydų akcijai net lietuvių komunistai pasipriešino. Kauno Kunigų Seminarijos patalpos atiteko sovietams, raudonarmiečių karininkams.

Skyriuje " Kančių keliais " knygos autorius išreiškia lietuvių tautos, persekiojamos ir pasmerktos sovietinio genocido baisumams, mintį tokiais žodžiais: " ir tik Tu, o Dieve - likai vintelė viltis... "

Tačiau autorius išryškina dar ir kitą viltį, kuri ištikrųjų kaip jis pats vėliau įsitikino buvo absurdiška, netikra ir apgaulinga.

" Daugumos lietuvių viltys vis krypo į Ameriką. Tada nežinojome, kad Amerika neužtars veiksmu nelainingas pavergtas tautas, jeigu tame neįžiūrės sau patiems naudingo biznio... "

Ir štai pagaliau " Kovoianti tauta " Tame knygos skyriuje vaizdingai autorius perteikia visos lietuvių tautos nuotaikas, kai sovietai laike metų (beveik metų) žiauriausiais būdais susidorojo su lietuviams patriotais, inteligentija. Visa tauta, išgandinta ir vaikiama laukia konflikto tarp hitlerinės Vokietijos ir sovietinės Rusijos, Lietuvos okupantės. Tuo metu miškų tankrynai priglaudė Lietuvos jaunimą, visus tuos, kuriems grėsė pavojus būti suimtiems ir išveistiems į Sibirą... 1941 metų karas išgelbėjo lietuvių tautą nuo Sibiro, kai ją okupavo vokiečiai. •

LAISVOJI LIETUVA

TÉVAS JONAS BRUŽIKAS, S.J.

Kun. Bružiko gyvenimas aprašytas 180 puslapių knygoje. Turi gana daug iliustracijų. Visi, kas tik pažino Tėvą Bružiką - misijonierių, turėtų paskaityti tą knygą. Ypač įdomi jo jaunystė ir sunkus kelias į mokslą. Gražus pavyzdys jaunimui.

Kaina Cr. 50,00

ESCOLA SOFIA

COSTURA E MODELAGEM

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Rua da Graça, 381 - Casa 6 - Fone 220-8319

Bom Retiro

CLINICA EM GERAL

DR. ARKADIJ PROKOPOWITSCH
CIRURGIÃO DENTISTA

Rua Harmonia, 880 - Fone: 211-4499
Vila Madalena - São Paulo

RELOJOARIA "MAUÁ"

Relógios - Jóias - Despertadores - Bijouterias - Artigos Fotográficos
Rádios - Gravadores - Canetas - Isqueiros - Pulseiras - Artigos para presentes em geral e os melhores preços da cidade.

CONSERTOS EM GERAL COM GARANTIA - OFICINA PRÓPRIA

Rua Mauá, 422

Fone: 227-1014

São Paulo

JUOZAS GRIŠMANAUSKAS

TOLIMIEJI KVADRATAI

PABAIGA

(Tesinys iš praeito numerio)

Ką čia kelmą užmigs. Muistausi savo lovoje, galvoju apie Paulauską, galvoju apie vėnis. Ir taip neramu, rodos, aš pilnas prismaigstytytas vinių, ir negaliu jų išsitraukti. Galvoju, kaip išsinešti viršun pas Lionginą savo daiktus — vatines kelnes nusimoviau, šilta laive, tai savo mėlynom, ir auliniais batais, bet turiu dar baltinių, treningą, kelnes — nesinorėtų palikti. Pasižiūriu, gi priešais gulintis Paulauskas žiūri viena akimi. Bet miega. Kokia čia mada miegoti, kaip zuikis, — galvoju ir pykstu. Man atrodo, kad ta jo viena akis mato mano visus rūpesčius ir paslaptis.

— Matai tu mane, ar ne, — galvoju sau žvilgčiodamas į jį, ir negaliu suprasti.

Nulipu iš lovos, rausiuosi savo popieruose. Taip sutarėm su Lionginu. Kad nors labai brangūs mums tie artimųjų laišakai, nors jie visai nekalti, tačiau, jeigu mūsų žygis nepavyktų, jeigu mus rusai sužvejojų — aišku, vargins tuos nelaiminguosius asmenis, kurių vardus pamatys. Tad juos turime paskandinti, laiškus, kaip jūroje mirusius. Pririšim prie jų plytų. Plytų gi yra laivo dugne, jas vežiojamės laivo lygsvarai palaikyti.

Rankioju popiergalius, žvilgčioju į Paulauską. Galvoju apie jo akį, galvoju apie vėnis, galvoju apie plytas, apie namus, vėl apie vėnis, vėl apie plytas. Gal būt, ir mes prisirišime patys sau plytų ir krisime žemyn, jeigu kitaip neišeis. Dabar, kai jau taip aiškiai galvojame, jog bėgsime, nebegalėjau įsivaizduoti, kad bereikėtų grįžti ir vėl gyventi vergijoje, be vilties.

Lionginas viršuje taip pat tvarkė savo laiškus, ir panašiai galvojo, kaip ir aš. Taip vėliau išsikalbėjome, ir abiem atrodo, kad visi klausosi ir žino.

O tie sau būna, kaip visada. Mechanikas kitoje kajutėje, šaša mašinų skyriuje krapštosi, gi Miša už vairo. Ir po kokių keturių penkių valandų tas ateina pas mane, pavargęs. Girdi, pavaduok.

— Gerai, — sakau ir galvoju, kad jau geriau darbas, negu toks poilsis, kokį aš turėjau, kad bent sumerktum akis. Neramumas toks, kad stačiai tvilkdo odą, lyg vinimis kala. Tos prakeiktos vėnis, — galvoju,

— Pamiegok tu kajutėje, — sakau Mišai bet tas kratosi:

— Ką, tu, ko gero dar kapitonas pamatys — aš čia prisnūsiu, — ir jis susiriečia šalia manęs, mat, ten buvo galima atsisėsti.

Laikau vairą ir galvoju, kad niekuomet nebus taip sunku žvejojti, kaip plaukiant laisvės. Štai, pats valdai laivą, ir žinai į kokį krantą nori plaukti ir ne taip jau toli, o vistiek taip toli, kad gal tikrai pro mirtį tenai prasimuši, o

SKAITYTOJAI RAŠO...

São Paulo, 22 de Janeiro de 1980

Caríssima Colonia Lituana,

Agradecemos cordialmente o envio do 36º número da "CRÔNICA DA IGREJA CATÓLICA NA LITUÂNIA". Reatribuimos com remessa do 6º número do "ABN-Correspondence", de novembro-dezembro de 1979, o qual contém material muito interessante sobre a Lituania.

Também estamos convidando respeitosamente os DD. Representantes da Colônia Lituana de São Paulo, para participarem numerosamente da primeira reunião do Comitê Intereônico para homenagear o Papa João Paulo II, o qual visitará o Brasil em julho p.f.

DATA e HORÁRIO: 1 de fevereiro p.f., (sexta-feira), as 19:30 hs;

LOCAL: Colégio de São Bento (Largo São Bento) na Capital;

METRÔ: Estação São Bento.

Pede-se muito a participação dos Jovens, do Clero e dos Adultos.

Agradecendo mais uma vez pela "CRÔNICA DA IGREJA CATÓLICA NA LITUÂNIA" despedimo-nos escoteiramente

SEMPRE ALERTA!

Chefe Bohdan Bilynskyi

Rio de Janeiro, Sausio 31 d. 1980 m.

Mielas pone Administratoriau,

Skaitydamas "Mūsų Lietuvoje" apie spaudos mašinos apmokėjimą, labai susirūpinau. Siunčiu jums "cheque visado" Cr\$ 4.500,00. Tris tūkstančius prašau paskirti spaudos vajui, o Cr\$ 1.500,00 šių metų prenumeratai.

Linkiu jums didelio pasisekimo šiame patriotiškame darbe, "Mūsų Lietuvos" uolus skaitytojas

Kazys Audenis

gal ir pats krisi. Ir darosi liūdna, ir vėl galvoji apie viską.

Pradedu darytis vėsiu, aušta, jau sutinkame žvejų laivus. Nesikalbame su jais, nepersimetame pasisveikinimais, kaip vaiduokliai prasilenkiamė, nesustodami, mums uždrausta. Tokia broliška tvarka Sovietų Sąjungoj — bijoti. Buvo čia tokia istorija su vienu radistu, kitame laive. Jis nuklausė dviejų laivų pasikalbėjimą. Kalbėjosi vokiškai, matyt, tarybinės Vokietijos žvejai, kuriuos kvadratuos kiek jie žuvies pakelia, tad ir jis įsimaišė į kalbą, ir pasinaudoję žiniomis, parvežė gerokai daugiau žuvies.

Tačiau krante jis pasigyrė, iš kur buvo tokie laimingi, iš kur sužinojo, ir vaikas daugiau jau nebesėdėjo jokiam laive. (Bus daugiau)

MŪSŲ ŽINIOS

KĄ DARYSIME POPIEŽIUI SUTIKTI?

Jo Šv. Popiežius JONAS PAULIUS II atvyks į Braziliją š.m. liepos 13 dieną, bet jau dabar S.Paulio emigrantai pradeda galvoti ir judėti. Štai penktadienį, 1 Vasario 19:30 val., Šv. Benedikto kolegijoje buvo sušauktas komunizmo pavergtų tautų atstovų posėdis. Dalyvavo Lietuvos, Ukrainos, Čekoslovakijos, Vokietijos ir Kinijos reprezentantai, tarp kurių trys kunigai. Skautų vadovui, ukrainiečiui B.Bilynskyi pirmininkaujant, buvo pagerbta drąsi ir ankstyba lietuvių iniciatyva parašyti laiška Popiežiui, kad Jis teiktųsi atvykti į Vila Zelinos bažnyčią ir palaiminti beį paguosti už tikėjimą persekiojamų tautų emigrantus. Lietuvių atstovas, kun.Šileika, pranešė, kad jau gautas atsakymas, kame Popiežius dėkoja už laišką, nors dar nepažymėta ar prašymas bus tikrai išpildytas ar ne.

Bendru rankos pakėlimu dar buvo nustatyta kviesti S.Paulio kardinolą, Evaristą Arns, kaip virš minėtų tautų emigrantų globėją ir susirinkti vėl toj pačioj vietoj vasario 29 d., 20 val. Ta proga jau būtų renkamas veiklos komitetas ir jo valdyba pristatant dar kitų projektų bei sumanymų. 21 balandžio, per tautinę Tiradentes šventę, kokiam nors uždaram stadione pramatoma švęsti interetnines Vėlykas.

Prie progos buvo iškelta lietuvių kolonija kaip veikliausia S.Pauly, nes tik ji vėna teįstengianti suorganizuoti tarptautinio masto kongresus, versti į portugalų kalbą ir platinti Lietuvos persekiojamos Bažnykronuką, spausdinti savo savaitraštį, pasirodyti televizijoje ir pravesti kitokias manifestacijas, nors, vietinė spauda, neperdaug linkusi garsinti etnines grupes, mažai apie tai atsiliepianti.

Arėjo Vitkausko WORLD-WIDE NEWS BUREAU skiria metinę \$1.000 premiją už knygą angliškai apie Lietuvos okupaciją 1940 metais ir partizanų kovas prieš ją. Reikalingas įrodymas gauto honoraro.

WORLD-WIDE NEWS BUREAU
AREJAS VITKAUSKAS, Editor and Manager
309 Varick Street
Jersey City, N.J. 07302

Dra. HELGA HERING

MEDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 - Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

WADOWICE
Fragment rynku z kościołem wzmiankowanym
z 1325 r. *Prof. K. Matl*

Wadowice, 15.1.80

*Prisiminimas ir
sveikinimai
iš Popiežiaus
gimtinės!*
Sk. Gavėnas

BIURO POLSKIEGO TOWARZYSTWA
TURYSTYCZNO KRAJOZNAWCZEGO

Odbitka fotograficzna

WŁADYSŁAW SKOCZYŁAS

M. L-va
C. P. 4421

01000 São Paulo, SP
Brazil

PTTK - ZAKŁAD
Wzeta

ŠYPSENOS

Įžaidimas:

Klijentas įeidamas tabako ir rūkymo priemonių parduotuvėn, žinodamas, kad jos savininkas neprigirdi, garsiai prašo degtukų.

Pardavėjas (savininkas) išįeidęs atsako:

— Be reikalo tamsta taip šauki! Kokių tamsta nori: su ar be filtro?

Patenkinta:

Girdėjau ištekėjote už jauno architekto, ar patenkinta esate?

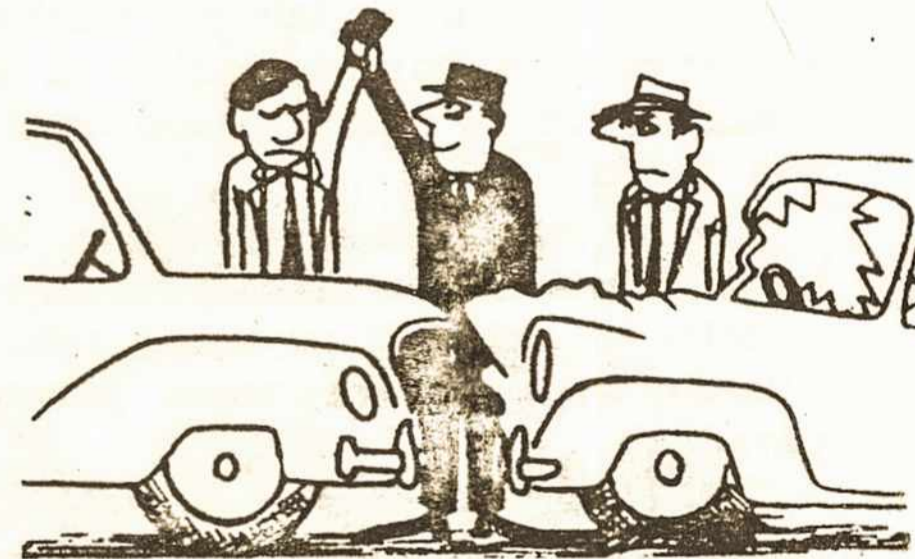
— Labai! Ir ateityje tekėsiu tik-tai už architekto.

Mandagumas

Banke prie kasos langelio preina klientas ir padeda kasininkui lapelį su užrašu:

“Prašau sudėti į mano portfelį visus pinigus iš kasos. Mano draugas nusitaikė į jus pistoletu”.

Kasininkas paima kortelę ir užrašo kitoje pusėje: prašom pasitaisyti kaklaraištį. Mano draugas nutaikė į jus televizijos kameros objektyvą.

F.ÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

MŪSŲ ŽINIOS

MANO KELIONĖ

Mauro Sabonas

Tai buvo viena iš ilgiausių, labiau pamokančių ir varginančių kelionių mano gyvenime. Ją atlikau su rūpestinguoju kun. Petru ir jo nenuilstamu šoferiu.

Penktadienį, vienuolikto sausio rytą, prasidėjo tas nuostabus mano nuotykis. Išvažiavom šešiese, du suaugę ir keturi berniukai, aplankyti net dvylikos saleziečių institucijų. Pirmoji buvo "Berniukų Miestas" už Jundiai, kur susidraugavau su trim berniukais. Kadangi aš gyvenu Jundiai mieste, tai tie trys draugai prisidėjo prie mūsų ir, sausakimša mašina, nuvažiavom visi kartu į mano namus. Sprogo padanga, bet visvien 12 val. pietavome namuose ir po to iškeliavom į S. Paulį. Tenai, be perstogės, aplankėm keturias saleziečių įstaigas. Pirmoji buvo teologijos seminarija, "Pijus XI", kame, esantatostogų metui, seminaristų nebuvo, o tik pamaldžios ponios ir seselės darė rekolekcijas. Po to nuvykom į Šv. Jėzaus Širdies gimnaziją, prie pat autobusų stoties. Ten yra labai puiki bažnyčia ir knygynas. Užėję į knygyną, nusipirkom knygų bei atminimų ir nukeliavom į Mokos saleziečių leidyklą. Pastaroji, kartu su spaustuvėm ir mokyklom, sudaro didžiulį statybos kompleksą.

Kitas įstaigas aplankėm sekančiom dienom. Šeštadienį – Pindamohanga ba aspirantadą, kadaise buvusį saleziečių naujokyną ir svetingą Campos do Jordão Dom Bosco vasarvietę, kur dalyvavom Mišiose ir praleidom naktį. Sek-

MALONIAI KVIEČIAME
VISUS DALYVAUTI
UŽGAVĖNIŲ

BLYNŲ PIETUOSE

Vasario 10 d. - Fevereiro - 12 val.

JAUNIMO NAMUOSE

Pakvietimus galima gauti pas:

Ona Masiene
Uršulė Bendoraitiene
Vyru Brolijos narius
Klebonijoje

madienį išvažiavom iš tenai dvi valandas vėliau negu buvo nustatyta ir nuvykom į Šv. Emanuelio gimnaziją Lavrinhas.

Ten kadaise mokėsi mūsų kelionės draugo, Stasiuko Rinkevičiaus, tėvelis. Vietą nepaprastai graži ir ramią. Ten irgi mes pernaktvojom ir, išaušus rytui, traukėm toliau. Bevažiuojant, mūsų seneliui Volkswageniu sprogo ketvirta padanga iš eilės ir turėjom pirkti naują. Aplankėm Cruzeiro kolegiją ir važiavom į Lorenos filozofijos bei pedagogijos institutą. Jį aplankėm ant greitųjų ir leidomės į garsiąją Marijos šventovę, Aparecida do Norte, kur turėjom Mišias ir pirkom suvenyrų. Paskutinis institutas buvo S. José dos Campos parapija, kur apžiūrėjom šventojo saleziečių kunigo, Rudolfo Komorek, namus ir relikvijas. Grįžom į S. Paulį 17:30 val. ir užvažiavom vakarieniauti į kinietišką restoraną. Kun. Petru ten viskas buvo įdomu ir nauja. Po vakarienės, aš paėmiau autobusą sugrįžti į savo namelius, nes jau buvau išsiilgęs, bet man buvo labai gaila palikti kun. Petrą ir kelionės draugus. Penki dalykai lydėjo mane toj kelionėj ir visomet pasiliks mano širdyje: Campos do Jordão kalnai, puikūs mano draugai, dėkingumas Dievui, meilė žmonėms ir dvasinė ramybė, kurią sutikau visur pas saleziečius.

Visi kurie gauna "Ateiti" prašomi užsimokėti prenumeratą pas Kun. J. Šeškevičių.

Kelionės dalyviai Aparecidoj: Jonas Butkus (Vila Alpinos), Kun. Urbaitis (vadovas), Stasys Rinkevičius (Carapicuíba), Leonas Kazakas (vairintojas), Mauras Cesaris Sabonas (Jundiai), Jonas Griguzevičius (Itapevi).

FESTEJE COM VODKA

SPUTNIK®

TRI-REFINICADA

BUSKAYA

OSOBAYA

VODKA

Elaborada por: Industria de Bebidas SPUTNIK de Viktor Prokocovitch

Rua Clemente Ferreira, 142 - São Paulo - SP

Reg. M.A. nº 351.000.321 - Reg. P.A.V.S. nº 462-R

C.G.C.M.F. nº 43.870.591/001 - Indústria Brasileira

100% CEREAL

PEDIDOS PELO FONE: 266-4680

"KUBA" logo

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

SPAUDOS VAJUS

SPAUDOS MAŠINAI AUKOJO

VOSYLIENĖ Petronėlė	10.000 Cr.
AUDENIS Kazys	3.000 Cr.
PAVILONIENĖ Elena	1.000 Cr.
RUDYS Antanas	500 Cr.

ML Administracija giliai įvertina ir širdingai dėkoja Petronėlei Draugelytei VOSYLIENĖI, kuri paaukojo per Kalėdas 11.000 Cr. už spaudos mašiną, dabar išpildė savo pažadą pridėti dar Cr\$ 10.000. Tokiu būdu ji patapo du sykius LAIKRAŠČIO FUNDATORE ir yra verta visos lietuvių kolonijos pagarbos, nes pati viena paaukojo penktą dalį to, ką visa Kolonija teįstengė paaukoti. Dievas tegu Jai atlygina už Jos dosnumą

Taip pat ML dėkoja Inž. Dail.K.Audeniui, kad "labai susirūpino", kaip kad turėtų būti su kiekvienu lietuvių, dėl Spaudos Vajaus ir prisiuntė 4.500 Cr. čekį.

Ačiu ir kitiems aukotojams!

BRAZILIJŲ VYSKUPŲ KONFERENCIJA, išsiuntinėjo visiems krašto vyskupams-vienuolijų viršininkams raštą su prašymu pranešti generaliniam konferencijos sekretoriui, ar bus kandidatų į kunigų šventimus šiais metais. Norima, kad tie kandidatai būtų įšventinti popiežiaus Jono Pauliaus II, kai lankysis Rio de Janeiro mieste.

NAUJI ML PRENUMERATORIAI

Antonia ŽARNAUSKAITĖ
Elisabeth STEPONAVIČIUTĖ

UŽSIMOKĖJO UŽ ML :

AUDENIS Kazys	1.500 Cr.
KUTKIENĖ Ieva	1.000 "
PAUKŠTYS Jonas	500 "
BAGDŽIUS Jonas	" "
RATKEVIČIUS Juozas	" "
ZALUBA Antanas	" "
STANKŪNAS Jonas	400 "
PLIUNDZIULAITIS Simonas	" "
PETKEVIČIUS Antanas	" "
MAKAREVIČIENĖ Magdalena	" "
SAULYTIS Izidorius	350 "
ŽVINGILA Justinas	" "
MELDAUSKIENĖ Elena	300 "
VARKALA Albertas	" "
VIDMANTIENĖ Elena	" "
NIZEVIČIENĖ Veronika	" "
PĄŽĖRA Eduardas	" "
PAŽĖRA Eduardas Jr.	" "
BUTKUVIENĖ Viktorija	" "
SEJŪNAS Motiejus	" "
ŠVOLKINAS Vladas	" "
SATKŪNAS Pranas	" "
SKREBYS Antanas	" "

Sveikiname

gimtadienio proga ML bendradarbi

ALFONSA KUBLICKA

ir linkime jam geros sveikatos, sėkmės darbe bei gausios Dievo palaimos

ML redakcija ir administracija

S E R G A

Sekmadienį kun. S. Šileika aplankė Heliópolis ligoninėje S. Caetano, Pq. das Nações veteraną, p. Kazimierą SKORŲ PSKĮ, kuris jau laiko negalauja kepenim. Doktorų priežiūra eina jam į naudą ir jau taisosi. Jam linkima veikiai ir pilnai atsigausti.

Kiekvieno lietuvių pareiga dalyvauti LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS MINĖJIME

Seselių Pranciskiečių kolegijos salėje

VASARIO 24 d. 1980 m.

15 val. Mišios Vila Zelinos bažnyčioje

16 val. Minejimas

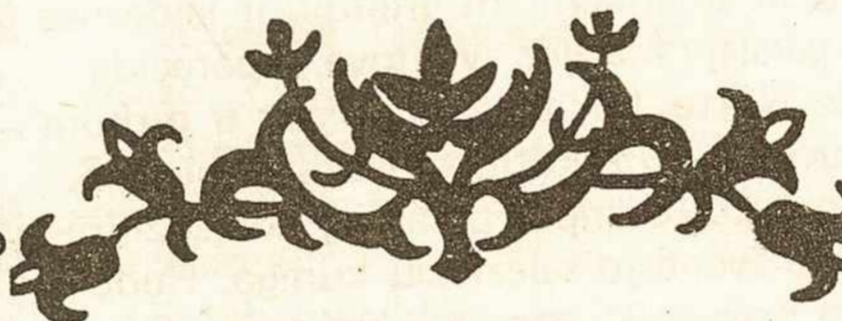
a- Oficialioji dalis

b- Meninė programa

19:30 val. Koktėlis – Jaunimo Namuose

Rengia:

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

MALONŪS GIMTADIENIAI

Praetą šeštadienį, Alfonsas Kublickas susikvietė gražų būrį bičiulių į savo namus (S. Bernardo do Campo) gimtadieniui atšvęsti. Su Alfonsu buvo minima taip pat Elenos Buitvydaitės gimimo diena. Prie jų prisidėjo kitų svečių, Ksaveros Putvinskienės, Genės Žarkauskaitės, Antano Kučinsko ir Blažiejaus Pugliesi, Buitvydų žento, gimtadieniai.

Kad svečiams būtų patogiau, Alfonsas uždėjo stogą ant viso kiemo. Buvo vietos ir ore pasėdėti ir linksmai pasišokti. Kadangi dabar jau karnavalo laikas, tai šokiams nereikėjo raginimo.

Svečių tarpe buvo pp. Žarkauskai, Putvinskai, visa Buitvydų giminė, Kučinskai ir jų anūkas iš Santos, Valučiai, Alfonsas Kublickas Jr., Sofija Misiukaitė, Marcelė Adulienė, Vanda Sizauskaitė, ir Ona Rudžiūtė iš Bom Retiro ir kun. P. Rukšys. Svečiai išsiskirstė vėlai, bet patenkinti praleidę vakarą draugiškoje ir linksmoje lietuviškoje nuotaikoje.

ĮDOMIOS KNYGOS MŪSŲ MAŽIESIEMS

Sonė Tomarienė, LAPĖ SNAPĖ, Jaunimo Bibliotekos leidinys. Ilustravo Nijolė Jatulytė, Eiliuotos pasakos apie lapę snapę ir jos gudrumą. Čia lapė kaminkrėtys, čia laputė pataikūnė.

Kaina Cr. 40.00

Sonė Tomarienė, KARALAITIS IR LELIJA, Jaunimo Bibliotekos leidinys, iliustruotas Juozo Kiburo. Įdomi pasaka apie karalaitį, kalvį, pilis ir leliją. Gražios spalvuotos iliustracijos. Nesunki lietuviška kalba.

Kaina Cr. 40.00

Grasė Petronienė, VAIKUČIO DŽIAUGSMAI, išleista Petro Petrėno Kanadoje. Gražios spalvuotos autorės iliustracijos. Tai pasakų ir gražių eilių rinkinys. Knygos pradžioje rašoma: "Prašu jūsų, paskaitykit, mano mintis pasvarstykit. Kas šioje knygoje parašyta tai jums yra pasakyta. Noriu laimės jums ir gero palinkėti aš be galo. Aukit sveiki ir laimingi, būkit tautai pavyzdin-gi".

Kaina Cr. 60.00

Sonė Tomarienė, UGNIES ŽIRGAS, iliustracijos Danutės Švedienės. Tai virš 100 puslapių gražių pasiskaitymų knyga apie ugnies žirgą, tinginį kurmį, daržovių karą, aitvaro vaisius ir kitokius reikalus. Dalis knygos yra eiliuota. Kalba prieinama mūsų jaunimui.

Kaina Cr. 60.00

J. Narūnė, MIŠKO VIEŠNIA, Vinco Aleksandravičiaus iliustruotas Jaunimo bibliotekos leidinys. Pasaka apie sniegą, svečius ir Kūčių vakarą. Labai graži proga tą knygelę paskaityti Kalėdų proga.

Kaina Cr. \$40,00

"MŪSŲ LIETUVOS" REDAKCIJOJ